

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

תוכן העניינים

הקדמה

בראשית 1-4

נון 1-21

חזה יוחנן 19-22

פסוקים 66

מדריך הקורא

מילון

مفہ

עצה

Doréim א

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברית מודרנית

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 11/12/2024

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.19.32 (Pro) on 11/24/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

הקדמה at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

וינרש את האדם ויישכו מקרם לנו עדן את הקרים המותהפה לשמר את דרך עץ החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו

המים שרצ נפש חיה ועוף יעופ על הארץ
על פני רקיע השמיים: 21 ויברא אלהים את
התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למיןיהם ואת כל עוף כנף
למיןיהם וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם
אליהם לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמיישי: 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש חיה
למיןנה בהמה ורמש וחויתו ארץ למיניה וכי
כן: 25 ויעש אלהים את חיות הארץ למיניה ואת
הבהמה למיניה ואת כל רמש האדמה למיניהו
וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדנת הים ובעופ
השמי ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אליהם בראשו זכר ונקבה
בראתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אליהם פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו
ברדנת הים ובעופ השמיים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: 29 ויאמר אלהים תנח נתהי לכם את
כל עשב זרע אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע لكم יהיה
לאכללה: 30 ולכל חיota הארץ ולכל עוף השמיים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכללה וכי כן: 31 וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מואד ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי:

2 **ויכלו** השמיים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל
אתם אלהים ברקיע השמיים להאריך על הארץ: 2
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין הארץ
ובין השמיים מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך
ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 4 ויהי ערב
ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה:

אלְהִים אֶת יוֹם הַשְׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בָּו שְׁבַת כְּנֹדוֹ: 21 וַיַּפְלֵל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרֵדָה עַל הָאָדָם מֶלֶךְ מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר בַּרְאَ אֱלֹהִים לְעֹשָׂת: 4 וַיִּשְׁן וַיַּחַזֵּק אֶחָת מַצְלָעָתוֹ וַיִּסְגַּר בָּשָׁר תְּחִנָּה: אֱלֹהִים תְּולֵדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם בַּיּוֹם 22 וַיַּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצְלָעָה אֲשֶׁר לְקַח מִן עַשְׂתָּו יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמִים: 5 וְכֹל שִׁיחָה הָאָדָם לְאָשָׁה וַיָּבֹא אֶל הָאָדָם: 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הַשְׁדָה טָרֵם יְהוָה בָּאָרֶץ וְכֹל עַשְׂבָּה הַשְׁדָה טָרֵם עַצְמֵי וּבָשָׂר מַבְשָׂרִי לְזֹאת יִצְמַח כִּי לֹא הַמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וַיַּקְרֵא אֶשְׁתָּה כִּי מַאיִשׁ לְקַחַת זֹאת: 24 עַל כֵּן יַעֲזֹב וְאֶדְם אֵין לְעַבְדֵת אֶת הַדְּמָנוֹת: 6 וְאֶדְם יַעֲלֵה מִן אִישׁ אֶבְיוֹ וְאֶת אַמּוֹ וְדָבָק בָּאֶשְׁתָּו וְהִיּוּ לְבָשָׂר הָאָרֶץ וְחַשְׁקָה אֲתָלְפִי הַדְּמָנוֹת: 7 וַיַּצְרֵר יְהוָה אֶחָד: 25 וַיֹּהְיֶה שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאֶשְׁתָּו הָאָרֶץ אֲתָלְפִי הַדְּמָנוֹת עַפְרָם מִן הַדְּמָנוֹת וַיַּפְחֵד בָּאֶפְיוֹ וְלֹא יַתְבִּשּׂוּ:

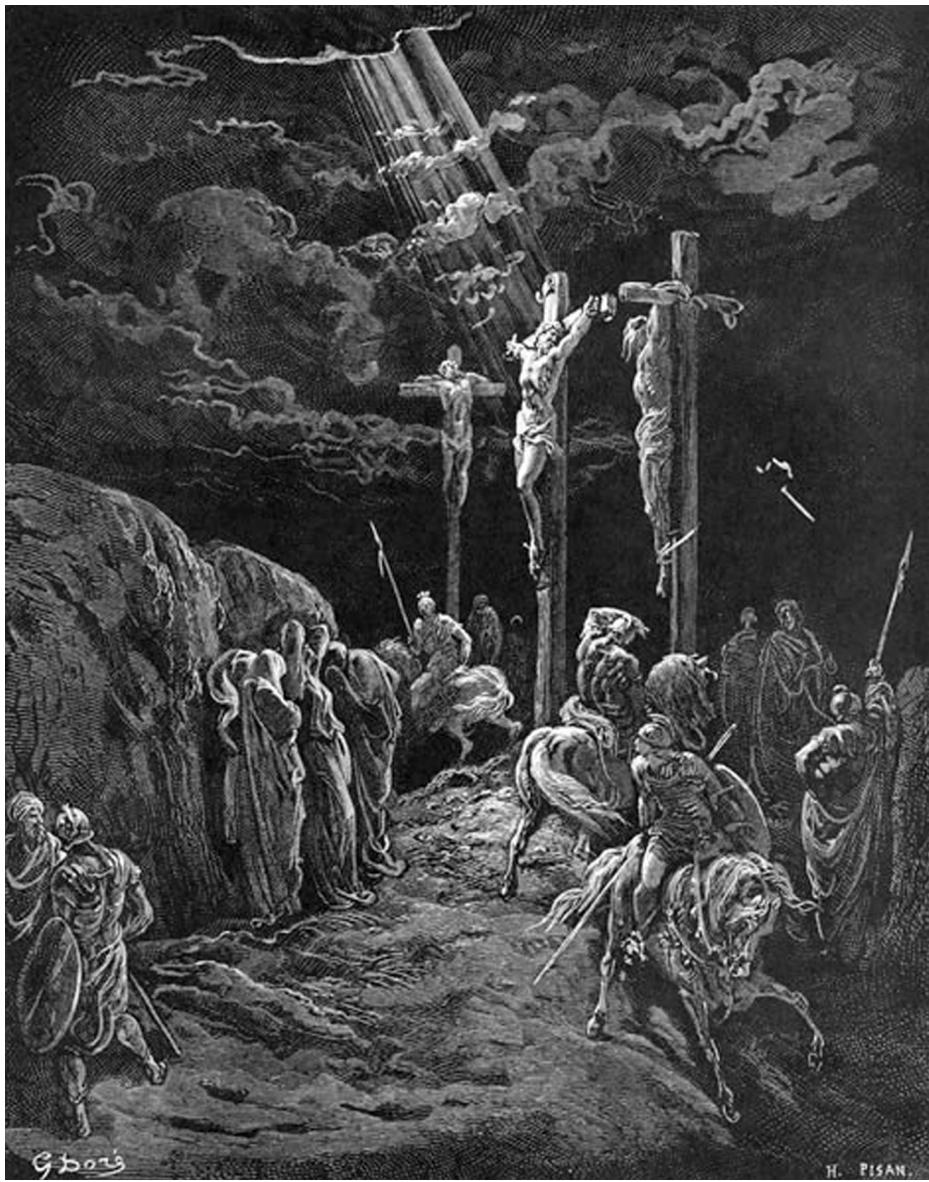
3 נִשְׁמַת חִיּוֹם וַיַּהַי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חִיָּה: 8 וַיַּטְעֵב יְהוָה וְהַנְּחֵש הִיה עָרוּם מִכֹּל חַיָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר עַשָּׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאָשָׁה אֲפִכֵּי צִיר: 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הַדְּמָנוֹת כָּל עַז נִחְמָד לְמַרְאָה וְטוּב לְמַאֲכָל וְעַז הַחַיִּים בְּתוֹךְ נִמְפְּרִי הָאָשָׁה אֲלֵהֶנְךָ מִפְּרִי עַז הַגָּן נִאָכֵל: 3 וַיַּמְפְּרִי הָעַז אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן הָנָם אֶל הָאָשָׁה וַיֹּאמֶר אֶל הָאָשָׁה מִמְּנָנוּ וְלֹא תָגַע בְּפָנֵן תְּמֹתוֹן: 4 וַיֹּאמֶר הַנְּחֵש מִמְּנָנוּ וְלֹא תָגַע בְּפָנֵן תְּמֹתוֹן: 5 כִּי יְדֻעַ אֱלֹהִים אֲלֵהֶנְךָ לְאָמוֹת תְּמֹתוֹן: 6 וְתַרְא הָאָשָׁה כִּי אֲלֹהִים יְדַעַ טָוב וּרְעָ: 7 וְתַרְא הָאָשָׁה כִּי טָוב הַעַז לְמַאֲכָל וְכִי תָאוֹה הָוּא לְעַזִּים וְנִחְמָד הַעַז לְהַשְׁכִּיל וְתַקְהַ מִפְּרִי וְתַאֲכֵל וְתַתְנוּ נֶם לְאִישָׁה עַמְּה וְאַכְלֵ: 8 וְתַפְקַדְתָּה עַזִּים שְׁנֵיהֶם יְדַעַ כִּי עִירְמָם הֵם וַיַּתְפְּרוּ עַל הָאָנָה וַיַּעֲשׂו לְהַמְּגָרָת: 8 וַיַּשְׁמַעוּ אֶת קֹול יְהוָה אֱלֹהִים מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עַז הַגָּן: 9 וַיַּקְרֵא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיִּחָה: 10 וַיֹּאמֶר אֶת קָלֶשׁ שְׁמַעְתִּי בֶּן אֶנְדָּר כִּי עִירָם אָנָכִי וְאַחֲבָא: וַיֹּאמֶר מִי הַנִּיד לְךָ כִּי עִירָם אָתָה הַמִּן הַעַז וַיֹּאמֶר צְוִיתִיךְ לְבָלָתְךָ אֶכְל מִמְּנָנוּ אַכְלָת: 12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאָשָׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עַמְּדִי הוּא נָתַתָּה לִי מִן הַעַז וְאַכְלֵ: 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָשָׁה מִה
הַשְׁמִים וְלֹכֶל חַיָּת הַשְׁדָה וְלֹא אָדָם לֹא מֵצָא עֹז

זאת עשית והאמיר האשיה הנחשת השיאני ואכל: לא שעה ויחר לקין מאד וויפלו פניו: ⁶ ויאמר
¹⁴ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו:
 אරור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה ⁷ הלווא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
 על גתך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ¹⁵ חטאך רבעך ואליך תשוקתו ואתה חמשל בו: ⁸
 ואיבה אשית בינה ובין האשיה ובין זרעך ובין ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה
 זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶ ויקם קין אל הבל אחיו ויהרנו: ⁹ ויאמר יהוה
 אל האשיה אמר הרבה ארבבה עצבונך והרנק אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 בעצב תלדי בנימ ואל אישך תשוקתך והוא אחוי אני: ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 ימשל לך: ¹¹ ולאדם אמר כי שמעת לccoli צעקים אליו מן האדמה: ¹² ועתה אરור אתה
 אשתק ותאכל מן העץ אשר צויתיך ¹³ לאמר לא מן האדמה אשר פצתה את פיה לחתת את דמי
 תאכל ממנו אורה האדמה בעבורך בעצבון אחיך מידך: ¹⁴ כי תעבד את האדמה לא תספַּח
 תאכלנה כל ימי חייך: ¹⁵ ווקוץ ודרדר תצמיה תחת כחה לך נוען תהיה בארץ: ¹⁶ והן גרשת את
 לך ואכלת את עשב השדה: ¹⁷ בזעת אפיק קין אל יהוה נדול עוני מנשא: ¹⁸ והן גרשת את
 תאכל עד שובך אל האדמה כי ממנה היהם מעל פניהם האדמה ומפני אסתור והיה
 לחתת כי עפר אתה ואל עפר חשוב: ¹⁹ ויקרא נוען בארץ יהיה כל מצאי יהרני: ²⁰ ויאמר
 האדם שם אשתו חוה כי הוא הייתה אם כל חי: לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם
²¹ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור יהוה לקין אותן לבליה הכותו אותו כל מצאו: ²²
 וילבשם: ²³ ויאמר יהוה אלהים הן עדן לעבד את חןוך: ²⁴ וידע קין את אשתו ותחר ותלד את
 אחד ממנה לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח עדן: ²⁵ וידע קין את אשתו ותחר ותלד את
 ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחיו לעלם: ²⁶ התוך ויהיו בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
²⁷ וישלחחו יהוה אלהים מנג עדן לעבד את חןוך: ²⁸ וילולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
 האדמה אשר לפקח משמי: ²⁹ ויגרש את האדם מהויאיל ומהויאיל ילד את מתושאל ומתושאל
 וישכן מוקדםلنן עדן את הכרבים ואת להט ילד את למק: ³⁰ ויקח לו למך שתי נשים שם
 החרב המתהפהכת לשמר את דרך עץ החיים: האחת עדה ושם השניות צלה: ³¹ ותלד עדה
 אתobil הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ³² ושם
 אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב:
³³ וצלחה גם הוא ילדה את תובל קין לששל כל
 בראש נשחת וברזול ואחותות תובל קין נעמה: ³⁴
 ויאמר למך לנשיו עדה וצלחה שממען קולני נשוי
 למך האונה אמרת כי איש הרני לפציעו וילד
 לחברתי: ³⁵ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעתים
 אל הבל ואל מנהתו: ³⁶ ואל קין ואל מנהתו
 ושבעה: ³⁷ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותלד
 את קין ותאמיר קנייתי איש יהוה: ² ותספַּח
 ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
 וקין היה עבר אדמה: ³ ויהיו מקרים ימים ויבא
 קין מפדי האדמה מנהה ליהוה: ⁴ והבל הביא
 נס הווא מבכורות צאנו ומחלבן ויעש יהוה
 אל הבל ואל מנהתו: ⁵ ואל קין ואל מנהתו

וַתִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת כֵּי שַׂת לֵי אֱלֹהִים זֶרֶע אֶחָר
תְּחִתַּת הַבָּל כִּי הָרְגוּ קַיּוֹן :²⁶ וְלֹשֶׁת גָּם הַוָּא יַלְדָּ
בָּן וַיִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת אֲנָוֹשׁ אוֹ הַוָּחֵל לִקְרֹא בְּשָׁם
יְהֹוָה :

ויאמר ישען אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדוי להם ויפילו גורל:
(ליקס 23:34)

דבר מה תאמר עליך: 23 ויאמר אני קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישבינו
הנביא: 24 והמשלחים היו מן הזרים: 25
ושאלו ויאמרו אלו מודיע אפוא מטביל אתה
אם איןך המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען
אתם יוחנן ויאמר אני מטביל במים ובתוכם
עומד אשר לא ידעתם אותו: 27 והוא הבא אחריו
אשר היה לפניו ואני נקלתו מהTier שרוק נעליו:
זאת הייתה בבית עברה מעבר לירדן מקום 28
אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחורת וירא
יוחנן את ישוע באלו ויאמר הנה שהאללים
הנשא חטא העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי
עליו אחריו יבא איש אשר היה לפניו כי קדם לי
היה: 31 ואני לא ידעתו כי אם בעבר גילה
בישראל באתי אני לטבל במים: 32 ויעיד יוחנן
ויאמר חייתי הרוח כדמות יונה ירדת משמי
ותנה עליו: 33 ואני לא ידעתו אלום השלחה
ברוח הקדש: 34 ואני ראיית ואעדיה כי זה
הוא בן האללים: 35 ויהי ממחורת ויסוף יהונתן
ועמדו ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע
והוא מתחלק ויאמר הנה שהאללים: 37 וושאני
תלמידיו שמעו את דבריו וילכו אחריו ישוע:
ויפן ישוע אחריו וירא אותם הילכים אחריו
ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אלו רבינו
פרשו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו
וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו
ביום ההוא והעת כשעה העשרית: 40 ואחד מן
השנים אשר שמעו מאות יוחנן ולהלכו אחריו הוא
أنדרי אחיו שמעון פטרוס: 41 והוא פנס בראשונה
את שמעון אחיו ויאמר אלו את המשיח מצאנו

בראשית היה הדבר והדבר היה את
האללים ואלהם היה הדבר: 2 הוא היה
בראשיתatsu האללים: 3 הכל נהיה על ידו
ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היה
חיים והחיים היו אור בני האדם: 5 והאור
בחשך ורוח והחשך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח
מאת האללים ושמו יהונתן: 7 זה הוא בא לעזרת
להעיר על האור למען יאמין כלם על ידו:
8 הוא לא היה האור כי אם להעיר על האור:
9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל
העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם
והעולם לא הכירו: 11 הוא בא אל אשר לו
ואשר הנה לו לא קבלתו: 12 והמקבלים אותו
נתן עז למו להיות בנים לאללים המאמינים
בשםו: 13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר
אף לא מחפץ גבר כי אם מלאhim נולדו: 14
והרבך נהיהبشر וישכן בתוכנו ונזהה תפארתו
תפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15
ויהונן מעד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא
אשר אמרתי עליו הבא אחריו היה לפניו כי קדם
לי היה: 16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד:
17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת
בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האללים לא
ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב
הוא הודיע: 19 וזהת היא עדות יוחנן בשלח
היהודים מירושלים כהנים ולויים לשאל אותו מי
אתה: 20 ויהודה ולא כחש וודה לאמר אני אני
המשיח: 21 וישאלו אותו מי אפוא אתה אתה
אליהו ויאמר אני ה是你 הנטביה ויען לא: 22
ויאמרו אלו מי זה אתה למען וшиб לשלהינו

אשר תרגומו כריסטוס: ⁴² וויליכהו אל ישוע ויאמר שאבו נא והביאו אל رب המסבה ויביאו: ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה ⁹ וויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו לין לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס: ⁴³ ויהי ולא ידע מאי הוא ואולם המשراتים אשר שאבו מהרת וויאל ישוע לצתת הגליל וימצא את הימים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן: פילפוס ויאמר אליו לך אחריו: ⁴⁴ ופילפוס ¹⁰ ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין היה מבית צירה עיר אנדרי ופטרוס: ⁴⁵ ויפגע הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הנרווע ואתה פילפוס את נתNAL ויאמר אליו מצאו אותו אשר צפתה היין הטוב עד עתה: וזה תחלת האתות כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל ונלה יוסף מנצרת: ⁴⁶ ויאמר אליו נתNAL המנצרת את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: ¹² ויהי אהרי כן יצא לנו טוביה ויאמר אליו בא וראה: ⁴⁷ וירא וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ישוע את נתNAL בא לקראותו ויאמר עליו הנה ולא ארכו ימי שבתם שם: ¹³ ויקרבו ימי חן באמות בן ישראל לך פילפוס בהיותך תחת התאננה ואת מחלפי כסף ישבים שם: ¹⁵ ויהי חבלים אליו נתNAL מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו ¹⁴ וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובויונה בתרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאננה ואת מחלפי כסף ישבים שם: ¹⁶ ואל מכרי היונים אמר הוציאו אני ראייך: ⁴⁹ ויען נתNAL ויאמר אליו רבי וייעתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: ⁵⁰ ויען ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפוך ישוע ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה שלחניתיהם: ¹⁶ ואל מכרי היונים אמר הוציאו ראייך האמנת הנה גדלות מלאה תורה: ⁵¹ אלה מזה ועל תעשו את בית אבי לבית מסחר: ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך לכם מעתה תראו ¹⁷ ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וורדים אכלתנו: ¹⁸ ויענו יהודים ויאמרו אלו או זו אותן תרanno כי כואת אתה עשה: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר על בן אלהים:

2 וביום השלישי הייתה חתנה בקנה אשר בנילו ואם ישוע הייתה שם: ² וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: ³ ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: ⁴ ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשעה עתי עדין לא באה: ⁵ ותאמר אמו אל המשراتים ככל אשר יאמר לכם תעשו: ⁶ והנה שהה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכול כל אחד: ⁷ ויאמר אלהים ישוע מלאו לכם הקרים מים וימלאום עד למלחה: ⁸ כי הוא ידע מה בקרב האדם:

ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו כי אם למען יושע בו העולם: ¹⁸ המאמין בו נגידימון שר ליהודים: ² ויבא אל ישוע לילה לא ידונ ואשר לא יאמין בו כבר נدون כי לא ריאמר אליו רבינו כי אתה מורה מאות האמין בשם בן האלהים היחידי: ¹⁹ וזה הוא אליהם באתי כי לא יכול איש לעשות אותן האתות הדין כי האור בא אל העילם ובני האדם אהבו אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: ²⁰ ויען החשך מן האור כי רעים מעשיהם: ²¹ כי כל ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא פועל עליה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יולד איש מלמעלה לא יוכל לדאות מלכות יוכחו מעשו: ²² אבל עשה האמת יבא לאור האלהים: ²³ ויאמר אליו נגידימון איך יולד אדם למען יגלו מעשו כי נעשה באלהים: ²⁴ ויהי והוא ז肯 הכי שוב ישוב אל בطن אמו ווילד: ²⁵ אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ולהלמדיי אל ויען ישוע אמן אני אמר לך אם לא יולד ארץ יהודה וניר שם עליהם יוטבל: ²⁶ וגם יהנן איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות היה טבל בעינוי קרוב לשלם כי שמה מים האלהים: ²⁷ הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד לרבי ויבאו יוטבל: ²⁸ כי עוד לא נתן יהנן אל מן הרוח רוח הוא: ²⁹ אל תחמה על אמריך בית הסחר: ³⁰ ויהי ריב בין תלמידי יהנן ובין כי עלייכם להولد מלמעלה: ³¹ הרוח באשר היהודים על דבר הטהרה: ³² ויבאו אל יהנן יחפץ שם הוא נשב אתה תשמע את קולו אך ויאמרו אליו רבוי האיש אשר היה עטף בעבר לא תדע מאין בא ואנה הוא הוילך כן כל הנולד הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכולם באים מן הרוח: ³³ ויען נגידימון ויאמר אליו איך אתה: ³⁴ ויען יהנן לא יוכל איש לקחת דבר תחיה כזאת: ³⁵ ויען ישוע ויאמר אליו רבון של בלתי אם נתן לו מן השמיים: ³⁶ ואתם עדי כי ישראל אתה וזאת לא ידעת: ³⁷ ואם אמן אני אמרתי אני איני המשיח רק שלוח אני לפניו: אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ³⁸ אשר לו הכללה הוא החתן ורע החתן העמד ראיינו נעד ואתם לא תקבלו עדותנו: ³⁹ אם ושמעו אותו ישמח לכול החתן הנה שהמחי אמרתי אליכם בדבר הארץ ואינכם מאמינים זאת עתה שלמה: ⁴⁰ הוא יגדל הלוך ונDEL ואני איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמיים: ⁴¹ אחסר הלוך וחסור: ⁴² הבא ממעל נעה על ואיש לא עליה השמייה בלתי אם אשר ירד מן כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא השמיים בן האדם אשר הוא בשמיים: ⁴³ וכאשר משימים נעה על כל: ⁴⁴ ואת אשר ראה ושמע הנביה משה את הנחש במדבר כן צרייך בן את זאת יעד ואין מקבל עדותנו: ⁴⁵ ואשר קבל האדם להנשא: ⁴⁶ למען לא יאבך כל המאמין עדותנו ⁴⁷ כי את בו כי אם יהיה חי עולמיים: ⁴⁸ כי צרייך בן כל המאמין עדותנו ⁴⁹ כי אשר שלחו אליהם דבריו אליהם ידבר כי לא ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את במדה נתן אליהם את הרוח: ⁵⁰ האב אהב את בני את יהידו למען לא יאבך כל המאמין בו כי בני ואת כל נתן בידו: ⁵¹ כל המאמין בגין יש לו אם יהיה חי עולמיים: ⁵² כי האלהים חי עולמיים ואשר לא יאמין בגין לא יראה חיים לא שלח את בני אל העולם לדין את העולם כי אם חרונ אליהם ישכן עליו: ⁵³ aiōnios g166

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפסוקים בערך לכך לכן אמרות הדבר אשר דברת: ¹⁹ ותאמר אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה אליו האשה אדני ראה אני כי נביא אתה: ²⁰ מיוון: ²¹ ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם אבותינו השתחו בהר הזה ואתם אמרם כי תלמידיו: ²² ויעזב את ארץ יהודה וילך שנייה ירושלים היא המקום הנבחר להשתחו שם: הגליל: ²³ ויהי לו לעבר בארץ מרון: ²⁴ ויאמר אליה ישוע אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים ויבא לעיר מערע מרון ושם סוכר היא ממול שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו יוסף: ²⁵ תשתחוו לאב: ²⁶ אתם משתחווים אל אשר לא ושם בא ר' יעקב וישע היה עיף מן הדרך וישב ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי לו על הבאר והעת כשעה הששית: ²⁷ ותבא היושעה מן היהודים והוא: ²⁸ אולם תבו שעה אשא משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע ועתה היא אשר עבר אל האמתים ישתחוו לאב תני נא לי לשתחוו: ²⁹ כי תלמידיו הלו הערים ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפי האב: ³⁰ ותאמר אליו האשה השמרונית ³¹ האלים רוח הוא והמשתחווים לו צריים לickness אצלך: ³² ותאמר אליו האשה שמרונית כי לא יתרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישTEM הון היהודי אתה ואיככה תשאל ממוני לשתחוו להשתחו ברוח ובאמת: ³³ ותאמר אליו האשה ואנכי אשא שמרונית כי לא תטרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישTEM מעם השמרונים: ³⁴ ויען ישוע ויאמר אליה לו בכאו ניד לנו את כל: ³⁵ ויאמר אליה ישוע אני ידעת את מחת האלים וממי הוא האמר אליך תני הוא המדבר אליך: ³⁶ ויהי הוא מדבר ככה נא לי לשתחוו כי עתה שאלת ממוני ונתן לך מים ותלמידיו באו ויתמכו על דבריו עם אשא אך לא חיים: ³⁷ ותאמר ابو והבאר עמוקה ואני לך אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: כליל לשאב בו והבאר עמוקה ומאי לך אפוא ³⁸ ותעזוב האשא את כרה ותלך העירה ותאמר מים חיים: ³⁹ הדאה גדוול מיעקב אבינו אשר אל האנשים: ⁴⁰ באו וראו איש אשר הניד לי כל נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו אשר עשי כי זה הוא המשיח: ⁴¹ ויצאו מן ובעירו: ⁴² ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה העיר ויבאו אליו: ⁴³ טרם יבוא ותלמידיו בקשו מן הימים האלה ישבו ויצמא: ⁴⁴ ואשר ישטה ממוני לאמרأكل נא אדני: ⁴⁵ ויאמר אליהם מן הימים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: ⁴⁶ הימים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים ויאמרו התלמידים איש אל רעדתו כי הbia לו נביים לחוי העולמים: ⁴⁷ איש לאכל: ⁴⁸ ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא והאמר אליו האשא אדני תננה לי הימים ההם לעשות רצון לבוא הנה אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקצר למן לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות לשאב: ⁴⁹ ויאמר אליה ישוע וכי וקראי לאישך בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות ושובי הרים: ⁵⁰ ותען האשא ותאמר אין לי איש כי כבר הלבינו לךצר: ⁵¹ והקוצר יכח שכרו ויאמר אליה ישוע בן דברת אין לי איש: ⁵² ויאסף תבואה לחוי עולמים למען ישמו יהדו כי בעלים חמזה היו לך ואשר לך עתה איןנו גם הורע нам הקוצר: ⁵³ כי בזאת אמרת

המשל כי זה זרע ואחר יקצר: ³⁸ **אנכי שלחתי 5** אחר הדברים האלה היה חנוך יהודים ויעל אחכם לקצץ את אשר לא عملתם בו ואחרים ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכיה קרובה עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: ³⁹ ויאמינו בו לשער הארץ ושם בלשון עברית בית חסדא שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה ולה חמישה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועוריהם אשר העידה לאמר הוא הניד לי את כל אשר ופסחים יבשי כה לרב ומה מיחלים לתנועת עשתי: ⁴⁰ ויהי כאשר באו אליו השמרנים המים: ⁴ כי מלאך ירד במוועדו אל הברכה וישאלו ממנו לשפט אתכם וישב שם יומם: ⁴¹ וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה ועד רבים מהמה האמינו בו בעבר דברו: ⁴² אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלת ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבר מאריך אשר דבקה בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה עליו נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמם זה הוא זה שלשים ושמנה שנה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב המשיחמושיע העולם: ⁴³ ויהי מקץ שני הימים וידע כי ארכו לוימי חלייו ויאמר אליו התהפץ ויצא משם לлечת הגליל: ⁴⁴ כי הוא ישוע העיר להרפאה: ⁷ וויען החולה אדני אין אישathy אשר כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבר: ⁴⁵ ויהי הוא ישליךני בהרשות המים אל הברכה ובטרם בא ארץ הגליל ויאספו אנשי הגליל כי רוא אבא ירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום את כל אשר עשה בירושלים ביום התהנ כי גם שא את משכבר והתהילך: ⁹ וכרכגע שבאיש הם עלו לחג את התהנ: ⁴⁶ ויבא ישוע עוד הפעם לאיתנו וישא את משכבו ויתהילך והיום ההוא אל קנה אשר בניל מוקם שמו המים ליין ואיש יום שבת היה: ¹⁰ ויאמרו היהודים אל איש היה מעברדי המלך ובנו חלה בכפר נחום: ⁴⁷ הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבר: ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל ¹¹ וויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא וילך אליו וישאל מאתו לרדה ולרפאה את בנו אליו שא את משכבר והתהילך: ¹² ווישאלו כי קרב למות: ⁴⁸ ויאמר אליו ישוע אם לא מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבר תראו אותן ומופתים לא האמינו: ⁴⁹ ויאמר אליו והטהילך: ¹³ והנרפא לא ידע מי הוא כי סר האיש אשר מעברדי המלך אדני רדה נא בטרם ישוע וילך בהיות המונ רבע מקומו ההוא: ¹⁴ ימות בני: ⁵⁰ ויאמר אליו ישוע לך לך בנק ויהי אחרי כן וימצאחו ישוע בבית המקדש חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא וילך: ¹⁵ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו פן תאננה אליך רעה נдолלה מזאת: ¹⁶ וילך אותו כי חיו בנו: ⁵² וירדרש מהם את השעה אשר האיש ייגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית ¹⁶ ועל כן רדף היהודים את ישוע ויבקשו עובתו הקדחת: ⁵³ וירדע אביהו כי הותה השעה המיתו על כי עשה כוותא בשבת: ¹⁷ וויען אתם אשר דבר לו ישוע בנק חי ויאמן הוא וכל ביתו: ישוע אבי פעל עד עתה ונום אנכי פועל: ¹⁸ זה הוא אותן אשר עשה ישוע בבא או יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים מיהודה לארץ הגליל:

הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ וויען ישוע ויאמר לי עדות גדרולה מעדות יוחנן כי המעשיהם אשר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן נתן לי אבי להשלימים המעשיהם האלה אשר לעשיות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אני עשה מעדים עלי כי האב שלחני: ³⁷ וזה האב אביו עשה כי את אשר עשה הוא נם הבן עשה אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא כמו: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל שמעתם מועלם ותמונהו לא ראייתם: ³⁸ ודברו אשר יעשה ועוד מעשים גדרולים מלאה יראחו איננו שכן בקרובכם כי איןכם מאמינים לשולחו: ³⁹ דרשו בכתביהם אשר תחשבו שיש לכם למען תתמהה: ²¹ כי כאשר האב יעיר ויהיה את המותים כן נם הבן יהיה אשר יחפץ: ²² כי חי עולמים בהם ומה המעדים עלי: ^(aiōnios αἰώνιος) האב לא יידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן ⁴⁰ ואתם איןכם אבאים לבוא אליו להיות למען יכברו כלם את הבן כאשר יכברו את לכם חיים: ⁴¹ לא אקח כבוד מבני אדם: ⁴² אכן האב: ²³ מי אשר לא יכבד את הבן נם את האב ידעתם כי אין אהבת אליהם בקרובכם: ⁴³ אשר שלחו איננו מכביד: ²⁴ אמן אמן אני אמר אני הנה באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותו ואם لكم השמע דברי ומאמין לשלהי יש לו חי בא אחר בשם עצמו אותו תקבלו: ⁴⁴ איך תוכלו עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואתם ²⁵ אמן אמן אני אמר לכם כי טובא הכבוד אשר מארת האלים היהיד לא תבקשו: ^(aiōnios αἰώνιος g166) שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן ⁴⁵ אל תהשבו כי אני אטע עלייכם לפני אבי האלים והشمעים יהיה יתינו: ²⁶ כי כאשר לאב משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו: ⁴⁶ כי לו יש חיים בעצמו כן נתן נם לבן להיות לו חיים האמנים למשה גם לוי תאמינו כי הוא כתוב עלי: בעצמו: ²⁷ ואף שטן נתן לו לעשות משפט כי ⁴⁷ ואם לכתביו איןכם מאמינים איך לדברי בן אדם הוא: ²⁸ אל תתמהה על זאת כי הנה תאמינו:

6 ²⁹ ויהי אחורי כן ויצא ישוע אל עבר ים הנילע אשר לשיבריה: ³⁰ וילכו אחורי המוני עם רב כי ראו אותו אשר עשה עם החולמים: ³¹ זונע ישוע על החר וישב שם הוא ותלמידיו: ⁴⁰ וימי הפסח תנ הוהודים קרבו לבוא: ⁵ ווישא ישוע את עינויו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילוס מאין נקנה להם לחם לאכל: ⁶ וואר למן נסות אותו דבר ואות כי הוא ידע את אשר יעשה: ⁷ וויען אותו פילוס לחם מאותים דינר לא ימצא להם אתו ליקחת לו איש איש מעט: ⁸ ויאמר אליו אחד מותלמידיו אנדרי אחוי שמעון פטרוס: ⁹ ישפה למען תושעון: ³⁵ הוא היה הנר הדלק והמair ואתם רציתם לשועה לשועה לאורו: ³⁶ ואני ישעה באasher כל שכן קבר את קולו ישמעון:

נער אשר לו חמש ככורות לחם שערים ושני כפר נחום לבקש את ישוע:²⁵ ובאשר מצאו דנים אך אלה מה המה לעם רב כזה:¹⁰ ויאמר אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באית ישוע צו את העם לשבת ארצחה וירק דשא לרבות הלם:²⁶ ויען אתם ישוע ויאמר אמרן אמי היה במקום ההוא וישבו לאرض כחמת אלפי אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשו כי איש במספר:²⁷ ויקח ישוע את ככורות הלם כי אם על אשר אכלתם מן הלחם והשבעו: ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים אל העמלו במאכל אשר יאבך כי אם במאכל וככה נסמן הדנים כאות נפשם:²⁸ ויהי כאשר הקים לחיזי עולמים אשר בן האדם יתנוו לכם שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתווי ללחם כי בו חתום חותמו אבי האלים:²⁹ הנוטרים למען לא יאבך מאומה:³⁰ ויאספו ויאמרו אליו מה נעשה לפועל فعلות אליהם כי וימלאו שנים עשר סלים בפתחי חמש ככורות ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעולת האלים כי ללחם השערים הנוטרים לאכליהם:³¹ ויהי חאמינו זהה אשר הוא שלחו:³² ויאמרו אליו מה כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע אפוא אותן אשר תעשה למען נוראה ונאמין בכך ויאמרו הנה זה הוא באמת הנבואה הבא לעולם: מה הפעלה:³³ אבותינו אכלו את המן בדבר וידיע ישוע כי יבוא ויתפשחו להמליך אותם כאשר כתוב להם מן השמים נתן לנו לאכל:³⁴ וימלט עוד הפעם אל החר הוא לבדו:³⁵ ויהי ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום:³⁶ ויכס נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי:³⁷ כי אתם החשך וישוע לא בא אליהם:³⁸ ויסער הים لكم אליהם הוא היורד מן השמים נתן חיים כי רוח נדולה נשบท:³⁹ והם חתרו במשותיהם לעולם:⁴⁰ ויאמר אליו אדני תננה לנו תמיד את כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את הלחם הזה:⁴¹ ויאמר להם ישוע אני הוא ללחם ישוע מטהלך על הים הלוך וקרב אל האניה החיים כל הבא אליו לא ירעב ואשר יאמין כי ויראו:⁴² ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: לא יצמא עוד:⁴³ ואני הנה אמרתי לכם כי נס ויויאללו לקחת אותו אל האניה ורגע הנגעה חיותם אתי ולא האמינו:⁴⁴ כל אשר יתגנו לי האניה לארץ אשר הם הילכים שמה:⁴⁵ ויהי אבי יבוא אליו והבא אליו לא אהדרנו החוצה: ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים⁴⁶ כי ירדתו מן השמים לא לעשותות רצוני כי אם כי לא הייתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדתו מן השמים לא יאבך לי כי אם אקיםנו ביום אל האניה אך תלמידיו לברם נסעו מזה:⁴⁷ الآخرון:⁴⁸ וזה רצון שליחי אשר שלחני כי ואניות אחרות באו מטבירים קרוב למקומות את הבן ומאמין בו יהיה לו חי עולמים ואני אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון:⁴⁹ אקיםנו ביום האחרון:⁵⁰ וילנו עלייו ויהי כראות המון העם כי ישוע איןנו שם אף היהודים על אמרו אני הוא הלחם הירד מן לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל השמים:⁵¹ ויאמרו הללו זה הוא ישוע בן יוסף

אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר תלמידיו מליינים על זאת ויאמר אליהם זו זאת מן השמים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר אליהם לכם למכשול: 62 מה אפוא אם תראו את בן אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא האדם עלה אל אשר היה שם לפני: 63 הרוח אל בליך אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני הוא הנתן חיים והبشر אין בין בו מועלם הדברים אקימנו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנכאים אשר אני דברתني אליכם רוח המה וחים המה: וכל בך למודי יהוה לבן כל אשר שמע מן 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע האב ולמד יבא אליו: 46 לא כאלו ראה איש את מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומוי המוסר האב בלתי הבא מאת האלים הוא ראה את אותו: 65 ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל האלים: 47 אמן אמן אני אמר לכם המאמין כי איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת אבי: 66 לו חי עולמים: 48 א נכי הוא להם מן העת הזאת הרבה רבים מתלמידיו נסנו אחר ולא החיים: 49 אבותיכםأكلו את המן במדבר יספו להתהלך אותו: 67 ויאמר ישוע אל שנים ويمתו: 50 זה הוא הלם הירד מן השמים למען העשר הייש את נפשכם גם אתם לסור ממי: יכול איש ממנה ולא ימות: 51 א נכי הלם החיה 68 ויען אהו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך הירד מן השמים איש כי יכול מן הלם הזה דברי חי עולמים עמך: 69 (αιōnios g166) ואנחנו זיהה לעולם והלחם אשר אנחנו הוא בשרי אשר האמננו ונרע כי אתה המשיח בן אל חי: 70 ויען אני נתן بعد חי העולם: 52 ויתרכחו אתם ישוע הלא בחזרתי אני בכם שנים העשר היהודים איש עם רעהו לאמר איך יכול זה ואחד מכם שטן הוא: 71 וזה אמר על יהודה בן לחת לנו את בשרו לאכל: 53 ויאמר אליהם שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את אחד משנים העשר:

בשר בן האדם ושתיים את דמו אין לכם חיים 7 אחרי הדברים האלה הלק ישוע בארץ הניל הлок ועובד כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקש היהודים להרגו: 2 ויקרב חן היהודים הוא חן הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצת יהודה למען רראו נם תלמידיך את המעשים אשר אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חף להתרשם لكن אם אתה עשה כאלה הגלת אל העולם: 5 כי אחיו גם הם לא האמינו בו: 6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא בא עד עתה ועתכם תמיד נכוונה: 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתם ישנא באשר אני מעיד עלי כי זהה מי יכול לשמע אותו: 61 ויבן ישוע בלבו כי בקרככם: 54 האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: (αιōnios g166) 55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: 56 האכל את בשרי והשתה את דמי הוא ילין כי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב חי ואני חי בnal אבוי כי האכל אתו גם הוא זיהה בnal: 58 זה הוא הלם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן ويمתו האכל את הלם הזה יזיהה לעולם: 59 (αιōnios g166) כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכרף נחום: 60 ורבים מתלמידיו כשםם אמרו קשה הדבר זהה מי יכול לשמע אותו: 61 ויבן ישוע בלבו כי

רעים מעלייו: 8 עלו אתם לתוכה אני וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידרעתם מאי לא עלה אל הכהן הזה כי עתוי לא מלאה עד אני ומפני שלא באתי אכין יש אמרתי אשר שלחני עתה: 9 כואת דבר וישב בnelly: 10 ויהי כאשר ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתו כי מאותו אני עלו אליו לרngle ויעל נם הוא לא בnelly כי אם והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח כמסתור: 29 והיהודים בקשׁו בחג ויאמרו בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינוquia היה הוא: 12 ותהי תולנה רבה על ארdotoi בtower בו ויאמרו אם יבא המשיח הנום יעשה אותן העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי רבות מאשר זהה: 32 והפרושים שמעו את מהעה הוא את העם: 13 אך אין איש מדבר העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים עליו בnelly מפני וראת היהודים: 14 ויהי בחזי וראשי הכהנים משרתיהם לתפשו: 33 ויאמר ימי הכהן עלה ישוע אל המקדש וילמד: 15 אליו יושע אך למצער עודני עמכם והלכתי ויתמהו היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא תמצאני לא למד: 16 וייען אתם ישוע ויאמר לך לא ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו שלוי הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש התפוץ היהודים איש רעהו أنها לך זה ואנתנו לא לעשותו רצונו ידע לך כי אם מאת אלהים הוא מצאחו הכי לך אל הנפוצים בין הינוים וילמד ואם מנפשי אדרבר: 18 המדבר מנפשי כבוד אנשי יונן: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרני עצמו יבקש אבל המבוקש כבוד שלחו נאמן ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לכם לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הנadol עמד את התורה ואין איש מכם עשה התורה מודע ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אליו תבקשו להרני: 20 וייען העם ויאמר שד בקרבך וישתה: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו מי מבקש להרנך: 21 וייען ישוע ויאמר להם ונחרו נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח פעלה אחת פעלתי וככלכם עלייה תתחמו: 22 אשר יקחחו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפער: 40 ורבים אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: מהמן העם כשמעם את הדבר הזה אמרו 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא אכין זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו וזה הוא תופר תורה משה מה תקצפו עלי כי רפatoi המשיח ואחרים אמרו המן הנגיד יבא המשיח: איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו לمراء עין כי 42 הלא הכתוב אמר כי מודע דוד ומכפר אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי בית להם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשׁו להמיתו: 26 מחלוקת בתוך העם על ארdotoi: 44 ומתקצתם והנה הוא דבר בnelly ולא יגערו בו האף אמנים רצוי לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך המשרתים אל הכהנים הנдолים והפרושים את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא והמה אמרו אליהם מודע לא הבאתם אותו: 46 ידע איש אי מזה הוא: 28 או קרא ישוע במקדש וייענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש זהה:

47 ויאמרו אליהם הפרושים ה כי נדרתם נם מעד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ויען ישוע אתם: 48 הנם האמינו בו איש מן השרים או מן ויאמר אליהם אף אם אעד על נפשי עדות הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אין ידעים נאמנה עין כי ידעתי מאין באתי ואני הילך את התורה אරורים מה: 50 ויאמר אליהם ואתם לא ידעתם מאין באתי ואני אלה אלך: 15 אתם נגידימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד לפני הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם מהם: 51 התשפט תורהנו איש בטרם תחקrho אנסי אשפט משפטו אמרת כי לא לבדני כי לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הנם אם אני והאב אשר שלחני: 17 וגם בתורתכם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קםنبيא כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: 18 אני מן הגליל: 53 וילכו איש איש לביתו:

19 ויאמרו אליו איו אביך וייען ישוע נם אתי נם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלבמו במקדש ולא תפש איש כי לא בא עתו: 21 ו يوسف ישוע ויאמר אליהם אני חלק מזה ותבקשו ובחתאתכם תמותו אל אשר אני הילך שמה אתם לא תוכלו לביא: 22 ויאמרו היהודים ההמת ימיהת נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לביא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התהותנים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני איני מן העולם הזה: 24 لكن אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שם מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר ולשפט עלייכם אכן שלחי אמן הוא ואשר שמעתי ממנו אותו אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשוא את בן האדם וידעתם כי אני הו וא כי איני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה הדבר: 29 ואשר שלח אותי הוא עמדי האב לא עזبني לבדר כי את הטוב בעניינו אני עשה

8 וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בברק ויבא עוד אל המקדש וכל העם בא אליו וישב וילמדם: 3 ויביאו הסופרים והפרושיםasha לפניו אשר נתפשה בשטחה ויעמידו בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשח הזאת נתפשה נשטמתה בנופה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 ואך לנשות אלו דברו זאת למצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה ויתו באכבעו על הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיפו לשאל את וישא את עניינו ויאמר אליהם מי בכם זך בליך פשע הוא ראשונה ידה בה אבן: 8 ויקף שנית למטה ויתו על הקרקע: 9 ויהי כשהמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחראונים וויתר ישוע לבודו והאשה נצבה בתוך: 10 וישא ישוע את עניינו וירא כי אין איש כלתי האשח לבודה ויאמר אליה האשח איפה שטנק ה כי הרשיע איש: 11 והאמיר לא אדרני ויאמר לכן נם אני לאראשיך לכி לדרך ואל תחטא עוד: 12 יוסף ישוע וידבר אליהם לאמר אנו אור העולם כל הילך אחריו לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו הפרושים על נשפק

תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים:
31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו
תעמדו בדברי באמות תלמידי אתם: 32 וידעתם אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדך: 49 ויען
את האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ישוע שד אין כי רק את אבי אני מכבר ואתם
ויענו אותו זרע אברהם נחנו ומועלם לא הינו תבזוני: 50 אכן לא אבקש את כבודך יש אחד
לאיש לעבדים איך תאמר בני חורין תהיו: אשר יבקש וישפט: 51 אכן אמן אני אמר לכם
44 ויען אתם ישוע אמן אני אמר לכם כל אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח:
עשה חטא عبد החטא הוא: 35 והعبد לא ישכן (165 g אט) 36 لكن שד בר הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת
בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (165 g אט) 36 לבן אמרו אליו היהודים עתה ידענו כי
אם הבן יעשה אתכם בני חורין חופשיים באמות אם ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח:
תהי: 37 ידעת כי זרע אברהם אתם אבל אתם (165 g אט) 53 אתה גדוול מאברהם אבינו אשר
מקשים להמיתני כי דברי לא יcin בתוככם: מות נם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: 54
38 אני מדבר את אשר ראייתי אצל אבי ואתם ויען ישוע אם אני מכבר את נשפי כבודך מאיין
עשיהם את אשר ראייתם אצל אביכם: 39 ויענו אבי הוא המכבר את ירא וידעתו ואם
ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם אלהים: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו ואם
ישוע אלו היו היותם בני אברהם כמעשי אברהם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב מקום אבל
עשיהם: 40 ועתה אתם מקשים להמיתני איש ידעתו ואת דברו שמרי: 56 אברהם אביכם
דבר אליהם האמת אשר שמעו מעם האלים שיש לראות את יומי וירא וישראל: 57 ויאמרו
אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אליו היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת
הם עושים ויאמרו אליו לא ילדי גנונים אנחנו אברהם רואת: 58 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן
יש לנו אב אחד הוא האלים: 42 ויאמר אליהם אני אמר לכם בתרם היהות אברהם אני הוא: 59
ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם או ירימו אבנים לרום אותו וישוע התעלם ויצא
את כי אני יצאת ובאתי מאת האלים הן מן המקדש ויעבר בתוכם עברו וחלוף:

לא מני באתי אך הוא שלחני: 43 מדוע לא 9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום
הולדתו: 2 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבבי מי
אתם מן אביכם השטן ולעשות את התאות אביכם
חפצחים הוא רוצח נפש היה בראש ובאמת
לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו
ידבר כי כוב הוא אבי הכבוב: 45 ואני יען דברי
האמת לא תאמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכחני
ואם אמת דברתי מדורע לא תאמינו לי: 47 אשר
בדבורי זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק
מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים על

וימרחה את הטיט על עני העור : 7 ויאמר אליו היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו לך ורחץ בברכת השלח פרשו שלוח וילך ידענו כי האיש הזה חטא הוא : 25 ויען ויאמר וירחץ ויבא עיניו ראות : 8 ויאמרו שכנו ואשר אם האיש חטא הוא איני ידע אתה ידעת כי ראו אותו לפנים כי עור הולא זה הוא הישב עור חיטוי ועתה חנני ראה : 26 ויאמרו אליו ומSAMPLE : 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך עוד מה עשה לך איך פחק ענייך : 27 ויען דומה לו והוא אמר אני הוא : 10 ויאמרו אליו אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם במה אפו נפקחו ענייך : 11 ויען ויאמר איש אשר לשמע שנית התאבו נם אתם להיות תלמידיו : נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרחה על עני ויאמר 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו אליו לך ורחץ בברכת השלח ואליך וארכץ תלמידיו של משה : 29 אנחנו יודעים כי אל ותארנה עניי : 12 ויאמרו אליו איו ויאמר לא משה דבר האלהים ואתה זה לא ידענו מאיין הוא : ידעת כי 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים 30 ויען החיש ויאמר אליהם זאת היא הפלאל אל הפרושים : 14 והיו יומם אשר עשה בו ישוע את ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פחק את הטיט ויפחק את עניו שבת היה : 15 וויסיפו עני : 31 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע לשלאל אותם נס הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אותו אליהם טיט שם על עני וארחץ והנני ראה : 16 ישמע 32 מעולם לא נשמע כי פחק איש עני ויאמרו מភצת הפרושים וזה האיש לא מאלהים עור מרחם : 17 לולא היה זה מאות הוא כי לא ישר את השבת ואחרים אמרו אליהם לא היה יכול לעשות מאומה : 34 ויענו איך יכול איש חטא לעשות אותן כאלה ויידי ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדת כלך ואתה ריב ביניהם : 17 וויסיפו ויאמר אל העור מה תלמדנו ויהדפו החוצה : 35 וישמע ישוע כי אמר אתה עליו אשר פחק ענייך ויאמר נביא הדפה החוצה ויפנשו ויאמר אליו התחמין הוא : 18 וללא האמינו היהודים עליו כי עור היה בן האדם : 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדרני וארו עניינו עד אשר קראו אל יולדי הנרפה : למען אאמין בו : 37 ויאמר אליו ישוע הן רأית 19 וישאלו אותם לאמר הזה הוא בנכם אשר אותו והמודבר אליו הנה זה הוא : 38 ויאמר אני אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה : 20 מאמין אדרני וישתחו לו : 39 ויאמר ישוע אני לדין ויענו אתם يولדי ויאמרו ידענו כי זה הוא בnnenו באתי לעולם הזה למען ירא העורים והראים וכי נולד עור : 21 אבל איך הוא ראה עתה או יכו בעודון : 40 ואשר היו עמו מן הפרושים מיו פחק את עניינו אנחנו לא ידענו הלא בגין דעת שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורדים : 41 הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו : 22 ויאמר אליהם אם עוריהם היו יתם לא היה בכם זאת דברו يولדי מיראתם את היהודים כי חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם היהודים כבר נעצו לנדרות את כל אשר יודה תעמד :

כי הוא המשיח : 23 על כן אמרו يولדי בגין דעת
הוא שאל את פיהו : 24 ויקראו שנית לאיש אשר

יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה בדרך אחר גנב ופרץ הוא: ²⁰ ואשר יבוא דרך תשמעו אליו: ²¹ ואחרים אמרו לא כאליה ידבר השער רעה הצאן: ²² לו יפתח שמר חספ איש אהו שד היוכל שד לפקח עני ערים: והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא וייה חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: ²³ וויצוים: ²⁴ ואחרי הוציאו את צאנו הוא עבר ויתהלך ישוע במקדרש באולם של שלמה: ²⁵ לפניהן והצאן הלבות אחריו כי ידעו את קלו: ויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד أنها תבלה ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: ²⁶ את קול הזרים לא ידעו: ²⁷ המשל הזה דבר ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם ישוע באזוניהם והמה לא ידעו מה זה את אשר בימעשיהם אשר אני עשה בשם אבי הם יעדו אמר אליהם: ²⁸ וווסף ישוע וידבר אליהם Amen עלי: ²⁹ אבל אתם לא האמינו יען לא מצאנו אשר בא לפני גנבים המה ופרצים והצאן לא קולי ואני ידעתי ואחרי תלבנה: ³⁰ ואני אתן שמעו לקולם: ³¹ ואני הדרת איש כי יבוא כי להן חי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא ישוע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: ³² הנגב לא יחתף אתה מידי: ³³ aiōnios g166 (aiōn g165, aiōnios g166) ³⁴ האב יבוא כי אם لنגנו ולהרגן ולאבד ואני באתי אשר נתנן לי נдол הוא על כל ואיש לא יחתף לבבור הביא להם חיים ומלא ספקם: ³⁵ אתה מיד האב: ³⁶ אני ואבי אחד אנחנו: ³⁷ או אני הרא הרעה הטוב יותר יתן את ירידיהם כפעם אבנים לסקל: ³⁸ נפשו بعد צאנו: ³⁹ ווהשכיר אשר לא רעה הוא ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראייתי והצאן לא לו הינה בראותיו כי בא הזאב יעב אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשימים ההם את הצאן ונס והזאב יחתף ויפץ את הצאן: ⁴⁰ תסקלני: ⁴¹ ויענו היהודים אותו לאמר על מעשה השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא יdagן לצאן: ⁴² טוב לא נסקל אך כי אם על נרדף את אלהים אני הרעה הטוב וידעתה את אשר לי ונודעת ועל כי אדם אתה ותעשה את עצמן לאללים: לאשר לי: ⁴³ כאשר האב ידענו ואני ידעתי ⁴⁴ וצאן אמרתי אלהים אתם: ⁴⁵ הן קרא שם אלהים את האב ואת נפשי אתן بعد הצאן: ⁴⁶ וצאן אמרתי אלהים אתם: ⁴⁷ לנו אהב האב כתוב בתורתכם אני אחירות יש לי אשר איןן מן המכלה הזאת ועלי לאלה אשר היה דבר האלים והכחוב לנו גם אתן ותשמענה קולי והיה עדך אחד לא יופר: ⁴⁸ ואיך תאמרו על אשר קדרו האב רעה אחד: ⁴⁹ על כן אהב אבי כי את נפשי ושלהו לעולם מנדף אתה עין אמרתי בן אלהים אתן למען אשוב ואקחה: ⁵⁰ ואיש לא יקחנה אני: ⁵¹ אם לא עשה את מעשי אבי אל תאמין מהתי כי אם אני מעצמי אתנה יש בידי לחתת לי: ⁵² ואם עשית ולא תאמין לי האמינו נא אתה ובידי לשוב לךתה את המצווה הזאת למען תדע ותאמין כי כי האב ואני בו: ⁵³ לךתי מעם אבי: ⁵⁴ ותהי מחלקת גם בפעם ⁵⁵ אז ישובו ויבקשו להפכו וימלט מידם: ⁵⁶

וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר ¹⁹ ורבים מן היהודים באו ביה מרתא ומרים הטבילים שם יוחנן בתחלתו וישב שם: ²⁰ ויבאו לנחם אתה על אחיהן: ²¹ ויהי בשם קטע מברית מרתא כי אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותה אבל ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבייה: ²² כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה: והאמר מרתא אל ישוע אלו היה פה כי או לא מות אחיה: ²³ וגם עתה ידעת כי כל אשר ²⁴ ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חוללה לעזר שמו מבית הני. תשאל מאת אלילים יתן לך אליהם: ²⁵ ויאמר כפר מרמים ומרתא אהותה: ²⁶ היא מרמים אשר אליה ישוע קום אחיך: ²⁷ והתאמר אליו משחה את הארון בשמן המדר ותנגב את רגליו מרתא ידעת כי יקום בתקומה ביום האחרון: בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: ²⁸ ותשלחנה ²⁹ ויאמר אליה ישוע אני התקומה והחיים אחיותו אלו לא אמר אדני הנה זה אשר אהבת המאמין כי יחי נס: ³⁰ וכל החוי אשר יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: ³¹ חלה הוא: ³² וישמע ישוע ויאמר זאת המהלה ³³ ואליהם למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד ³⁴ ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה בה בן האלים: ³⁵ וישוע אהבת מרתא ואת המשיח בן האלים הבא לעולם: ³⁶ והיה אחר אהותה ואת לעזר: ³⁷ ויהי כשמו כי חלה דבירה ואת תלך ותקרא למרים אהותה בסתר ³⁸ לאמור הנה המורה פה וקרא לך: ³⁹ והוא שמעה ויתמהמה וישב במקום אשר הוא שם: ⁴⁰ מהחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה הארץ ותמהר לקום ותבא אליו: ⁴¹ וישוע טרם יבא יהודה: ⁴² ויאמרו אליו תלמידיו רבינו עמד במקום אשר פרנסתו בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שם: ⁴³ וזה היהודים אשר בא אל ביתה ⁴⁴ ויען ישוע הלא שתיים עשרה שעות ליום איש כי לנחמה קראותם את מרמים כי כמה פתאום ותצא לך ביום לא יכול כי יראה אור העולם הזה: ⁴⁵ הלכו אחורי באמרים כי הלה לה אל הקבר ⁴⁶ אבל ההלך בלילך יכשל כי האור אין בו: ⁴⁷ לבכותו שמה: ⁴⁸ ותבא מרמים אל המקום אשר כזאת דבר ואחרי כן אמר אלהם לעזר יידינו ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר ישן הוא ואני ההלך למען עירנו: ⁴⁹ ויאמר לו אדני אלו היה פה כי או לא מות אחיה: ⁵⁰ תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: ⁵¹ וישוע דבר ויהי כראות ישוע אתה בכיה ונס היהודים אשר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: ⁵² בא אתה בכום ותזעם רוחו ויהי מרעד: ⁵³ אז גלה ישוע את אוזنم ויאמר אליהם לעזר ויאמר איפה שמהם אתה ויאמרו אליו אדני בא מה: ⁵⁴ ושמח אני בבלכם כי לא הייתי שם למען וראה: ⁵⁵ ויבך ישוע: ⁵⁶ ויאמרו היהודים הנה תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: ⁵⁷ ויאמר הומו מה נדליה אהבתו אותו: ⁵⁸ ומקצתם אמרו הפקח הנקרא דידומוס אל התלמידים חביריו נלכה עיני העור הלא יכול לעשות שום זה לא ימות: ⁵⁹ גם אנחנו למען נמות עמו: ⁶⁰ ויבא ישוע וימצאהו יוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר וזה ארבעה ימים שכב בקבר: ⁶¹ ובית הני והוא מערה ואבן על מבואה: ⁶² ויאמר ישוע היה קרוב לירושלים בדרך חמיש עשרה ריס:

המת אדרני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשו ה כי לא
40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם יבוא אל החן: ⁵⁷ והכהנים הגדולים והפרושים
האמוני תחוי את כבוד האלים: ⁴¹ וישאו את גורו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודענו
האבן אשר המת הוושם שם וישוע נשא את עינו למן יתפשה:

למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ⁴² ואני **12** וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית
ידעת כי בכל עת תעוני אולם בעבר העם היה הini מקום לעזר העיר אותו מעם המתים:
אשר סבבויות דברתו למן יאמינו כי אתה ² ויעשו לו שם משטה בערב ומחרא משרחת
שלחני: ⁴³ ויהי ככלהותם לדבר ויקרא בקהל ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: ³ ותקח
נדול לעזר קום צא: ⁴⁴ ויצא המת וידיו ורגליו מרימים מפרקתו נרדך ויקר מאד לטרא אחת
כרוכת בתכריין ופיו לוטים בסודר ויאמר משקלת ותמשח בה את רגלי ישוע ותנגב את
אליהם ישוע התירוא אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורביהם רגליו בשערותיה והבאות ימלא ריח המפרקתו:
מן היהודים אשר באו אל מרימים בראשותם את ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון
אשר עשה ישוע האמין בו: ⁴⁶ ומקצתם הילכו איש קריות העידן למסרו: ⁵ מדרוע לא נמקרה
אל הפרושים ויינידו להם את אשר עשה ישוע: המפרקת בשלש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶
⁴⁷ או יקחילו הכהנים הגדולים והפרושים את והוא לא דבר את זאת מחמלו על העניים כי
הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הילוה אם נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר
עשה אותן הרבהה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כלם ישים בו: ⁷ ויאמר ישוע הנינה לה ליום קבוריتي
יאמין בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדרטנו צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד המת עמכם ואני
ונם את עמנו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן אני תמיד עמכם: ⁹ ווישמעו עם רב יהודה
נדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדרעו כי שם הוא ויבאו לא בעבר ישוע בלבד כי אם
מאומה: ⁵⁰ אף לא תחבוננו כי טוב לנו מות איש לראות נם את לעזר אשר העירו מעם המתים:
אחד بعد הגוי מאבד העם כלו: ⁵¹ וזאת לא ¹⁰ וראשי הכהנים החיעצו להרגו נם את לעזר:
דבר מלבו כי אם בהיותו כהן נדול בשנה ההיא ¹¹ כי בגללו בא שמה רבים מן היהודים
נכא כי ישוע מותה بعد העם: ⁵² ולא بعد העם ויאמין בוישוע: ¹² ויהי מחרחת כשמי המון
לבד כי אם לקבץ נם את בני אליהם המפוזרים רב אשר בא להגן החן כי יבא ישוע ירושלים:
והיו לאחדים: ⁵³ ויעוצו יחדו להמיתו מהווים ¹³ ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראותו
ההוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התהלך ישוע עוד וירעeo לאמור הווע נא ברוך הבא בשם יהוה
בתוך היהודים בגולו כי אם סר שם לארץ מלך ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירכב
הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עליו כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בת ציון הנה
עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח לייהודים מלך יבוא לך רכב על עיר בן אנטו: ¹⁶ וכל
עם רב עלו מן הארץ ירושליםה לפני הפסח זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי
למן יטהרו: ⁵⁶ ויבקשו את ישוע ובמעמדם אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי

זאת עשו לו: ¹⁷ ויעידו העם אשר היו אצלו (g165 חסא) ³⁵ ויאמר אליהם ישוע אך למצער בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו יהוה האור עמכם התחלכו בעוד לכם האור פן מעם המותים: ¹⁸ על זאת גם המון העם יצא ישופכם חישך והחלך בחשך לא ידע أنها הוא לקראותו על שמעם כי עשה אותן הוזה: ¹⁹ הlek: ³⁶ בעוד לכם האור האמיןו באור לمعן והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראותם תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע כי הויעל לא תועילו מאמונה הנה כל העולם וילך לו ויסתר מפנים: ³⁷ רבים אותן אשר נמשך אחריו: ²⁰ ובתווך העלים להשתנות בחן עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמיןו בו: ³⁸ היו אנשים יונים: ²¹ ויקרכו אל פילפוס איש בית למלאת דבר ישעיהו הנביה אשר אמר יהוה מי צידה אשר בארץ הנילו וישאלו ממנו לאמר האמין לשמעתנו וזרע יהוה על מי ננלהה: ³⁹ אדני לראות את ישוע חפצנו: ²² ויבא פילפוס על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: ⁴⁰ יונד זאת אל אנדרי ואנדרי לפילפוס הנידר אל השע עיניהם והשמין לבכם פן יראו בעיניהם ישוע: ²³ ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה וללבכם יבין ושבו ורפאתי להם: ⁴¹ כואת דבר שיפאר בן האדם: ²⁴ אכן אנו אמר לכם כי ישעיהו בראותו את תפארתו ונבבא עליו: ⁴² אם לא יפל נגרר החטא אל תוך האדמה ומות אלם רבים אף מן השרים האמיןו בו אך בandal ישאר לבדו וכאשר מה יעשה פרי הרבה: ²⁵ הפרושים לא הודיעו למען אשר לא ינדו: ⁴³ כי האהבת את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלים: ⁴⁴ זהה יצירה לחוי נצח: ²⁶ החפץ ויקרא ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוא מאמין לשורתני ילק אחרי ובאשר אהיה שם יהוה נם כי אם בשלח אתיך: ⁴⁵ והראה אני את אשר משורתיך ואיש אשר ישרתני אותו יכבר אבי: ²⁷ שלחני הוא ראה: ⁴⁶ אני באתי לאור אל העולם עתה נבלה נפשי ומה אמר הושענינו אבי מון למען כל אשר יאמין כי לא ישב בחשך: ⁴⁷ השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: והשמע את דבריו ולא ישמרם אני לא אשפט אותו ²⁸ אבי פאר את שמק וחצא בת קול מן השמים כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע נם פארתו וגם אוסף לפאר: ²⁹ והעם העדים את העולם: ⁴⁸ ואיש אשר יבוני ולא יקח אמריו שמה כשם עם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו יש אחד אשר ידין את הדבר אשר דברתי הוא מלך דבר אתה: ³⁰ וייען ישוע ויאמר לא למעני ידין אותך ביום האחרון: ⁴⁹ כי אני לא מלבי היה הקול הזה כי אם למענים: ³¹ עתה משפט דברתי כי אם אבי השליח אני הוא צוני את בא על העולם הזה עתה ישליך שר העולם הזה אשר אמר ואת אשר אדרב: ⁵⁰ ואני יידעתי כי חוצה: ³² ואני בהשנאי מעל הארץ אמשך כלם מצותו חי עולם لكن כל אשר אדרב כאשר אליו: ³³ זו את דבר לרמו אי זה מות הוא עתיד אמר אליו אבי כי אין מדבר: (aiōnios g166)

13 ולפני חן הפסח כשירע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אבי כאשר ב תורה כי המשיח יكون לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להגشاomi בון האדם הלויה:

אהב את בחריו אשר בעולם כן אהם עד למן בבואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן
הquiz: 2 ויהי אחריו החל הסודה והשטן נתן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלהחו
בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: אתו הוא מקבל והמקבל אליו הוא מקבל את
3 וידע יshaw כי נתן אביו את הכל בידו וכי שלחי: 21 ויהי ככלה ישוע לדבר הדברים
مالהיהם בא ואל אליהם ישוב: 4 ויקם מעל האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אני
השלחן ויפשط את בנדיו ויקח מטפחת וחינה: אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: 22 ויתראו
5 ואחר יצחק מים בכירור ויחל לרחש את רגeli תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי
תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חנור בה: 6 דבר: 23 ואחד מהתלמידיו מסב על חיק ישוע
ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני אשר ישוע אהבו: 24 וירמו לו שמעון פטרוס
האתה תרחץ את רגeli: 7 ויען ישוע ויאמר אליו לך לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: 25 ויפל
את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: 26 ויען
תריע: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ ישוע הנה זה והוא אשר אטבלarti לתחו לו
את רגeli ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש
חלה עמי: 9 ויאמר אליו שמעון פטרוס קריות: 27 ואחריו בלעו בא השטן אל קרכבו
אדני לא בלבד את רגeli כי אם גם את ידי ואת ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה:
ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לך 28 וממן המסבים לא יידע איש על מה דבר אלקיו
הרחש עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור כזאת: 29 כי יש אשר חשבו כי אמר אלקיו ישוע
הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: וזה ידע מי קנה לנו צרכי החג או להת לאבונים יعن אשר
ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורם: 12 ויהי כיס הכסף תחת יד יהודה: 30 והוא בקחתו
אחריו אשר רחש את רגלים וילבש את בנדיו את פת הלחם מחר ליצאת החוצה והוא לילה:
ושוב להסביר ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר: 31 הוא יצא וישוע אמר עתה נחפкар בן האדם
אשר עשו לי לכם: 13 אתם קראים לי رب ואדון והאללים נתפער בו: 32 אם האלים נתפער
והיטבעם אשר דברתם כי אני הוא: 14 لكن אם בוגם האלים הוא יפארדו בעצמו ובמהרה
אני המורה והאדון רחצתי את רגליך נם אתם יפארדו: 33 בני עוד מעט מזער אליה עמכם
חיבם לרחש איש את רגeli אחוי: 15 כי מופת אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי
נתתי לכם למן העשו נם אתם כאשר עשית אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן
לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד אינו אליכם אמר אני עתה: 34 מצוה חדשה אני נתן
נדול מאדני והשלוח איננו נдол משלחו: 17 אם לכם כי תאהבו איש את אחוי כאשר אהבתו
ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על אתכם כן נם אתם איש את אחוי תאהבו: 35
כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה
אך למן ומלא הכתוב אוכל לחמי הנדייל עלי בינויכם: 36 ויאמר אלקיו פטרוס אדני أنها תלך
עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בטרם הייתהה ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל

עתה ללבת אחריו אך אחורי כן תליך אחורי: ³⁷ אהבתם את מצותי תשמרו: ¹⁶ ואני אשאלת
ויאמר אליו פטרוס מודע לא אוכל עתה ללבת מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן
אחריך זה נפשך بعد נפשך אתון: ³⁸ וויען אותו אתם תחכם לנצח: ¹⁷ את רוח האמת אשר
ישוע הכה תנתן נפשך بعد נפשך אמן אמן אני לא יכול העולם להשינו באשר לא יראתו ולא
אמר לך בטרם יקרא התרנגול הכהש כי שלש ידעתם אותו כי אתם שכן הוא אף
בעמים: ¹⁸ לא אזובכם יתומם אבואה יהיה בתוככם: ¹⁹ לא אזובכם יתומם אבואה
14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובci אליכם: ¹⁹ עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות
האמינו: ² בבית אבי מעוננות רבות ואם לא אתי ואתם תראוני כי חי אני ונם אתם חיה תהיו:
כן הוא כי עתה הנדתי לכם הנסי הילך להכין ²⁰ והיה ביום ההוא ידוע תדרעו כי אני באבי
מקום لكم: ³ והיה כי הילכתו והכינותו لكم ואתם בי ואני בכם: ²¹ מי אשר מצותי אותו
מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למען יינצ'ן זה הוא אשר יאהبني ואהבי אהוב הוא
באשר אהיה שם תהיו נם אתם: ⁴ ואל אשר לאבי ואני אהבשו ואליו או תורע: ²² ויאמר אליו
אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: ⁵ יהודה לא יהודה איש קריות ארני מה הוא
ויאמר אליו תומא ארני לא ידענו أنها אתה הילך זה כי תחפש להתודע אלינו ולא לעולם: ²³
ואיככה נדע את הדרך: ⁶ ויאמר אליו ישוע וייען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהبني ישמר את
אנכי הנסי הדרך והאמת והחיים לא יבא איש דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצל
אל האב כי אם על ידי: ⁷ לו ידעתם אותו נם מעוננתנו: ²⁴ ואשר לא יאהبني הוא לא ישמר
את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אותו וראיתם את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי
אתו: ⁸ ויאמר אליו פילפוס אדני הראו נא את אם של אבי אשר שלחני: ²⁵ את אלה דברת
האב ודי לנו: ⁹ ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אליכם בעוד הוותי עמכם: ²⁶ והפרקליט תוח
אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדענו הראה הקדש אשר ישלחנו אבי בשם ה'וילמדכם
אני ראה את האב ולמה זה תאמר הראו את את כל ויזכריכם את כל אשר הנדתי לכם: ²⁷
האב: ¹⁰ והאני מאמין כי אנכי באבי ואבי כי שלום אנית لكم את שלומי אתן לכם לא כאשר
הוא הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי יתן העילם אנכי נתן لكم אל יבהל לבבכם
אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את ואל ייתה: ²⁸ הילא שמעתם כי אמרתי אליכם
המעשים: ¹¹ והאמין לי כי אנכי באבי ואבי כי אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי
הוא ואם לא אך בכלל המעשים האמינו לי: ¹² עתה תשמחו באמרי לכם כי הילך אני אל האב
אמן אני אמר לכם המאמין כי יעשה כי אבי נдол ממניו: ²⁹ ועתה הנה הנדתי זאת
נס הוא את המעשים אשר אנכי עשה ונדרות لكم בטרם היהת למגן בבואה תאמין: ³⁰ לא
מאליה יעשה כי אני הולך אל אבי: ¹³ וככל אשר ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם
תשאלו בשם מי עשנו למגן יכבד האב בבנו: ³¹ זה ובci אין לו מאמינה: ³² אך למגן ידע העולם

14 כי תשאלו דבר בשם מי אני עשנו: ¹⁵ אם

כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי כן אני אחיו: ¹⁸ אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה: ¹⁹ אללו מן העולם היותם כי או אהב עשה קומו ונלכה מזה:

15 א נכי הנפן האמתית ואבי הוא הכרם: העולם את אשר לו וווען כי אינכם מן העולם כי ² כל שרגן בי אשר איננו עשה פרי יסירנו אם בחרתני אתכם מתקוד העילם לבן העולם ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו: ³ ישנא אתכם: ²⁰ זכרו את דברי אשר דברתני אתם כתע מטהרים בעבור דברי אשר דברתני אליכם העבר איננו נдол מאדרנו אם רדף אתי אליכם: ⁴ עמדו בי ואני בכם כאשר השידין נם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי נם את כל יעשה פרי מלאיו אם לא יעדר בנפן כון נם דברכם ישמרו: ²¹ אבל כל זאת יעשו לכם אתם אם לא תעמדו بي: ⁵ א נכי הוא הנפן ואתם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: ²² LOLא השידין העמד بي ואני בו הוא יעשה פרי לרבעם באתי וברתני אליהם לא היה בהם חטא ועתה כי בלעדך לא תוכלון עושים מאומה: ⁶ איש לא יוכל להתנצל על חטאיהם: ²³ ההשנא אתי אשר לא יעדר בי השליך לשידין החוצה וייבש ישנא גם את אבי: ²⁴ LOLא עשיתו בתחום את וילקיטום וישליךם אל תוך האש והיה לבער: המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם וזהיא אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חטא ועתה ראו ויישנו נם אתי גם את אבי: ²⁵ היפצכם תשאלו ויעשה לכם: ⁸ בזאת נכבד אבי אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חنم בעשותכם פרי לרבע והיותם לי לתלמידים: ⁹ שנאוני: ²⁶ ובבואה הפרקליט אשר אשלחנו לכם כאשר אהבנינו אבי אהבתו אתכם נם אני ואותם מאת אבי רוח האמת היוצאת מאת אבי הוא יעד עמדו באהבתו: ¹⁰ אם תשמרו את מצוותי תעמדו עלי: ²⁷ וنم אתם תיעדו כי מראש היהיט עמדוי:

באהבתו כאשר שמרתי נם אני את מצוות אבי **16** את אלה דברתני אליכם למען לא ועמדתי באהבתו: ¹¹ את אלה דברתני אליכם חכשלא: ² הנה ינדו אתכם ואף באה השעה בעבור תהיה שמחתו בכם ותמלא שמחתכם: ¹² אשר כל הרגן אתכם ידרמה להקריב עבודה הנה זאת מצוותי כי אהבון איש אחיו כאשר לאלהיים: ³ וcosaאת יעשו לכם יען גם את אבי אהבתיכם: ¹³ אין לאיש אהבה יתרה מתחו את ומם אתי לא ידעו: ⁴ אבל הגנדי לכם את אלה נפשו بعد יידידיו: ¹⁴ ואתם יידידי אתם אם תעשו למען אשר בכא השעה תוכרום כי א נכי אמרתוי את אשר אני מצואה אתכם: ¹⁵ לא אקריא לכם אליכם וכאללה לא אמרתוי אליכם מראש כי עוד עבדים כי העבר איננו ידע את אשר יעשה הייתי עמכם: ¹⁶ ועתה הילך א נכי אל שלחי ולא אדרנו כי אם אמרתוי יידי לך אמרתוי כי כל אשר ישאלני איש מכם أنها תלך: ⁶ אך על דברי שמעתי מאת אבי הודיעתי אתכם: ¹⁶ לא אתם את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: ⁷ אולם בחרhom כי אם א נכי בהחרתי בכם והפקרתי האמת אניד لكم כי לכתו אך טוב لكم כי אתם ללבכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם כל אשר תשאלו מבני בשמי יתן לכם: ¹⁷ את אלך אשלחהו אליכם: ⁸ והיה בבאו יוכיח את אלה אני מצואה אתכם למען תהבון איש את

העלם על דבר החטא והצדקה והמשפט: ⁹ אמר לכם כי אני עתיר לאבי בעדכם: ²⁷ כי על החטא כי לא האמינו בו: ¹⁰ ועל הצדקה כי אבי נם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני אלך אל אבי ולא תוסיפו לדראות אתי: ¹¹ ועל והאמנתם כי מאת אליהם יצאתו: ²⁸ מאת האב המשפט כי נדונן שר העולם הזה: ¹² עוד רבות יצאתו ואבא לעולם אשובה עזוב את העולם לי להניד לכם אך לא תוכלון שתא עתה: ¹³ ואלך אל אבי: ²⁹ ויאמרו אלו תלמידיו הנה רוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל CUT ברור תמלול ולא תמשל משל: ³⁰ עתה האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידענו כי כל ידעת ולא ת策רך כי ישאלך ידבר והאתות יגיד לכם: ¹⁴ הוא יפארני כי איש בזאת נאמין כי מאת אליהם יצאת: ³¹ ויען משלו יקח ויניד לכם: ¹⁵ כל אשר לאבי לי אתם ישוע עתה האמינו: ³² הנה שעה באה הוא על כן אמרתי כי משלו יקח ויניד לכם: ¹⁶ ועתה זהה הגעה ונמצותם איש לבתו ואתי הן מעט ולא תראני ועוד מעט ותחווני כי אני תעבור לבדי ואני לבדי כי אבי עמדיו: ³³ את הילך אל אבי: ¹⁷ ומקצת תלמידיו נדברו איש אלה דברתו אליכם למען כי יהיה לכם שלום אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבככם אני תראני ועוד מעט ותחווני ואמרו אני הילך אל נצחתי את העולם:

אבי: ¹⁸ ויאמרו מה וזה אשר אמר מעט לא ידענו **17** את אלה דבר ישוע וישא עינוי השמיימה מה דבר: ¹⁹ וידע ישוע כי עם לבכם לשאל אתו ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנד למן נם בנד יפארך: ² כאשר נתה לו השלטון על כלبشر למן יתן חייו עולמים לכל אשר נתה לו: ²⁰ אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותיללו והעולם ישמה honן אשר העצבו אכן עצבכם יהפוך לשון: ²¹ האשה בלהה עצב לה כי באה עתה ואחריו ילדה את הילד לא חזר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם: ²² ונם אתם CUT תבעצבו אך אשוב אראה אתכם ושבלכם ואין לך שמחותכם מכם: ²³ ובימים ההוא לא חשהלוני דבר אמן אני אמר לכם כי כל אשר תהשלו מטה אבי בשם יתנו לכם: ²⁴ עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: ²⁵ את אלה דברתי אליכם במושלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במושלים כי אם ברור אמלל لكم על אבי: ²⁶ ביום ההוא תהשלו בשם ואני

וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונחפהarthi שמק ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה בהם : ¹¹ ואני איני עוד בעולם והם בעולם אשר אהבתני ואני אהיה בהם :

המה ואני בא לאריך אבי הקדרש נצר בשםך **18** ויהי ככלהות ישוע לדבר את הדברים את אשר נתחים לי למען יהיה אחד כמונו : ¹² האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מ עבר לנחל בהיותי עמהם בעולם אני נצרתי אתם בשםך קדרון שם גן ויבא בו הוא ותלמידיו : ¹³ וגם את אשר נתחים לי שמרתי ולא אבר מהם איש יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב : ¹⁴ נודע שמה ישוע עם תלמידיו : ¹⁵ ויקח יהודה ועתה הגני בא לאריך ואלה אני מדבר בעולם את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים למען תמלא להם שמחתי בקרבם : ¹⁶ אני נתתי והפרושים ויבא שמה בנדורות ובבלפדים ובכלי שהם את דברך והעולם שנא אותם יען כי לא מין נשך : ¹⁷ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא העולם הנה כאשר גם אנכי לא מין העולם אני : ¹⁸ ואמר אליהם אמי תבקשו : ¹⁹ ויענו ואימרו ²⁰ ולא עתיר לך אשר תקחם מן העולם רק את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא שהצרים ממן הרע : ²¹ מן העולם איןמו כאשר וنم יהודה מוסרו עמד אצלם : ²² ויהי בדברם נם אנכי אני ממן העולמים : ²³ קדרש אתה באמתק ישוע אליום אני והוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה : דברך אמרת הוא : ²⁴ כאשר אתה שלחת אותי אל יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את העולם כן נם אני שלחתתי אתכם אל העולם : ²⁵ ישוע הנצרי : ²⁶ ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני והתקדרתי בעדר למען יהיו נם הם מקדשים הוא לבן אםathy תבקשו הגינוי לאלה וילכו : ²⁷ באמתו : ²⁸ אולם לא לבר בעדר אלה אני מעתיר ²⁹ למלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתה לך כי אם נם בעדר המאמינים כי על פי דברם : ³⁰ לא אבר לי אף אחד : ³¹ ולשמעון פטרוס ³² למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי כי חרב ווילפה ויך את בעדר הכהן הנדור ויקצע אתה ואני בר והוא נם הנה כאשר למן ³³ את אזנו הימנית ושם העבר מלכים : ³⁴ ואני אמר יאמין העולם כי אתה שלחתני : ³⁵ ישוע אל פטרוס השם חרבך אל נרונה וכי להם את הכבוד אשר נתה לי ³⁶ למען יהיו אחד לא אשתח את הכוֹס אשר נתן לי אבי : ³⁷ או אשר אנחנו אחד נהנו : ³⁸ אני בהם ואתה כי חפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את למען יהיו משלימים לאחד ולמן ידע העולם ישוע ויאסרדו : ³⁹ וויליכבו בראשונה אל חנן כי אתה שלחתני ואהבתם אתם כאשר אהבתני : והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה ⁴⁰ אבי חפצתי כי גם הם אשר נתחים לי יהו : ⁴¹ הוה קיפא אשר יעץ את היהודים כי עמי באשר אהיה אני ⁴² למען יחו אט כבודו אשר טוב אשר איש אחד יאבר בעדר כל העם : ⁴³ נתה לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם : ⁴⁴ אבי ⁴⁵ ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחריו ישוע הצדיק חן העולם לא ידע ואני ידעתי ולאה והתלמיד הוה היה נודע לכחן הנדור ויבא הכירו כי אתה שלחתני : ⁴⁶ ואני הודיעתים את עם ישוע לחצר הכהן הנדור : ⁴⁷ ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד الآخر המידע לכחן

הגדול וידבר אל השערת ייבא את פטרוס לרמז איזה מות עתיד הוא למות: ³³ ויישב פנימה: ³⁷ ותאמר האמה השערת אל פטרוס פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר הלא נם אתה מטלמידי האיש הזה ויאמר אני: אליו אתה הוא מלך היהודים: ³⁴ ווין אותו והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי ישוע המליך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עת קר היהת ויעמדו שם ויתחמו גם פטרוס עלי: ³⁵ ווין פילטוס האך אנכי היהודי הלא עמד עמו ומתחם: ³⁶ וויאל הכהן הנדרול את וראשי הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: ווין ישוע על תלמידיו ועל לך: ²⁰ ווין אותו ישוע מלכוטי איננה מן העולם הזה אם היהת אנכי בגולוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי מלכותי מן העולם הזה כי או נלחמו לי משרתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים לבתו המסר בידי היהודים ועתה מלכותי נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ ומה איננה מפה: ³⁷ ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא תשאל אותי שאל נא את השמעים מה שדברתי מלך אתה ווין ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי לה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיר לאמתה בדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים כל אשר הוא מן האמת ישמע בקול: ³⁸ ויאמר העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזאת אליו פילטוס מה היא האמת ואחריד דברו את הענה את הכהן הנדרול: ²³ ווין אותו ישוע אם יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא רעה דברתי תהה עד כי רעה היא ואם טוב מצאי בו כל עון: ³⁹ חן מנהג הוא בכם כי מדוע טטרני: ²⁴ וישלחו חנן אסור בזקים אשלה لكم איש אחד חופשי בפסח הייש את אל קיפא הכהן הנדרול: ²⁵ ושמעון פטרוס נפשכם כי אשלה لكم את מלך היהודים: ⁴⁰ ומתחם ויאמרו אליו הלא נם אתה מטלמידו וויטפו ויצעקו לאמր לא את איש הזה אלא וכחשי ויאמר אני: ²⁶ ויאמר ראש מעבדי הכהן את בר אבא ובר אבא דוחה מרצח:

19 הנדרול והוא מודיע לאשר קצץ פטרוס את אינו או לך פילטוס את ישוע וויסרדו הלא ראייתך עמו בתחום הgan: ²⁷ ויסוף פטרוס בשוטים: ² ווישנו אנשי הצבא עטרה קצים וישימו אותו על ראשו וויעטהו לבוש ארנסן: ³ ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכחו על הלחי: ⁴ ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנסי מוציאו אותו אליכם למען תדרעו כי לא מצאי בו כל עון: ⁵ ווישוע יצא החוץ ועליו עטרה הקצים ולבוש הארנסן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: ⁶ וידי כאשר ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים ויצעקו לאמր הצלב הצלב והיאר אליהם פילטוס קחחו אותם להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר

והצליבתו כי אין כי לא מצאתי בו אשמה: ⁷ מלך היהודים: ²² וויען פילטוס ויאמר את אשר ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו כתבתי כתבי: ²³ ויהיו כאשר צלבו אנשי הצבא חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם: ⁸ את ישוע ויקחו את בנדיו ויחלקום לאربעה והוא כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא חלקים לאיש אש חלק אחד ונם את כתנתו עוד: ⁹ ויישב ויבא אל בית המשפט ויאמר והכתנת לא הייתה תפורה כי אם מעשה ארנו אל ישוע מפני אתה ולא השיבו ישוע דבר: מלמעלה ועד קצה: ²⁴ ויאמרו איש אל אחיו אל ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי תהיה למלאת דבר הכתוב ייחלקו בנדי להם לשלחך: ²⁵ וויען ישוע לא הייתה לך רשות עלי ועל לבושי פילוגורל ויעשו כן אנשי הצבא: ²⁶ לולא נתן לך מלמעלה לבן עון המשנירarti ועל יד צלב ישוע עמדו ואחותו אמו מרימים אליך נдол מעונך: ²⁷ או יבקש פילטוס לשלחו את קלופס ומרים המגדלית: ²⁸ וירא ישוע והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצל אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנק: ²⁹ ואחר הוא בקיסר: ³⁰ ויהי כשמע פילטוס את הדבר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: ³¹ ויהי המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם מאחריו כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כליה נכתא: ³² או היהת הכנות הפסה והשעה כשעה הכל למן ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: ³³ הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם שם כל' מלחמי ויטבלו ספוג בחמצוי ישיםתו צעקו טול טול צלב אותו: ³⁴ ויאמר אליהם על אוזוב ויקריבוהו אל פיו: ³⁵ ויקח ישוע את פילטוס הצלב אצלב את מלככם ויענו ראשי החמצז ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: ³⁶ או מסרו רוחו: ³⁷ ולמן לא תשארנה הנויות על הצלב אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכו: ³⁸ ביום השבת כי עבר שבת היה ונגדל יום השבת ויישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את הנגללה ובלשונם נלנחתא: ³⁹ ויצלבו אותו שמה שוקיהם ולהוריד אתם: ⁴⁰ ויבאו אנשי הצבא ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד ושברו את שוקי הראשון והשני הצלבים עמו: וישוע בתוך: ⁴¹ ופילטוס כתב על לוח ושם על ³³ ויבאו אל ישוע ובראותם כי כבר מות לא הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: שברו את שוקיו: ⁴² אך אחד מאנשי הצבא דקר ⁴³ ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי בחנית את צדו וכרכנע יצא דם ומים: ⁴⁴ והראה המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל זאת העיר ועדותנו נאמנה והוא יודע כי האמות העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: ⁴⁵ גיד למן נם אתם האמינו: ⁴⁶ כי כל זאת הייתה ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל למלאת הכתוב עצם לא תשברו בו: ⁴⁷ ועוד נא כתוב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני כתוב אחר אמר והבהיר אליו את אשר דקרו:

³⁸ ויהי אחרי כן בא יוסף הרמוני והוא תלמיד וייה בכוחה ותשוף אל תוך הקבר : ¹² ותרא ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאות שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר פילטוס אשר יתנהו לשאת את נופת ישוע וינה שמו שם את נופת ישוע אחד מראשו ואחד לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישע : ³⁹ ויבא מרגולתו : ¹³ ויאמרו אליהasha למה חבci נס נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי ויבא ערוב מר ואלהות כמהה ליטרין : ⁴⁰ ויקחו איפה הניתחו : ¹⁴ ויהי בדברה זהפן ואחריה את נופת ישוע ויחתולה בתכריין עם הבשימים ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע : כאשר נהנים היהודים לקבר את מתיהם : ⁴¹ ויאמר אליה ישועasha למה תבci את מי ובמקום אשר נצלב שם היה נון ובן קבר חדש תבקש והיא חשבה כי הוא שמר הנון ותאמר אשר לא הושם בו איש עד עתה : ⁴² שם שמו אליו אדני אם אתה נשאת אותו מזה הגידה נא ל' את ישוע כי עבר שבת היה ליהודים והקבר איפה הניתחו : ¹⁶ ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה : קרוב :

20 ויהי באחד בשבת לפניות הקבר בעוד חשך ותבא מרמים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסחה מעל הקבר : ² ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד אחר אשר חשך בו ישוע ותאמר אליו הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידעו איפה הניתחו : ³ ויצא פטרוס והتلמיד الآخر וילכו אל הקבר : ⁴ וירצטו שניהם יהרו וימהר התלמיד الآخر לזרען ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר : ⁵ וישוף אל תוכו וירא את התכריין מנהיים אך לא בא פנימה : ⁶ ויבא שמעון פטרוס אחורי והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריין מנהיים : ⁷ והסorder אשר היהת על ראשיו איןנה מנהחת אצל התכריין כי אם מקפלת בלבד במקומה : ⁸ ויבא שמה גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן : ⁹ כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא ביתם : ¹⁰ ומרמים עמדו בוכיה מוחזק לקבר אראה בידיו את רשם המסרמות ואשים את

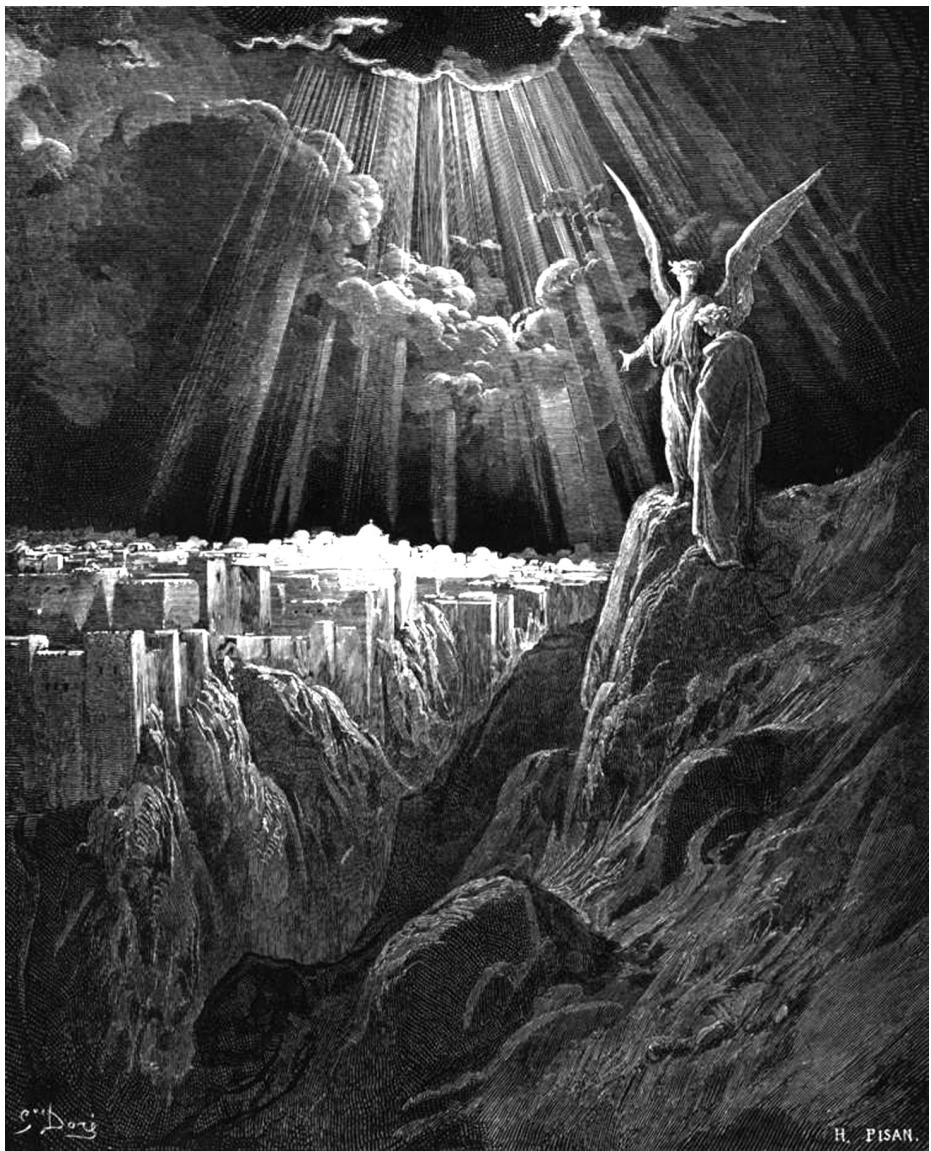
אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאותים אמה לא אאמין:²⁶ ויהי מקצה שמות נימוס ותלמידיו יומשכו את המכמרות עם הדנים:⁹ ויהי צאתם שנית פנימה ותומו עמהם ויבא ישוע והדלותות אל היבשה ויראו שם נחלי אש ערוכים ודגים מסגרות ויעמד בינויהם ויאמר שלום לכם:²⁷ עליהם וללחם לאכל:¹⁰ ויאמר אליהם ישוע ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה הביאו הלים מן הדנים אשר אחוזם עתה:¹¹ את ידי ושלח את ידרך הנה ושים בצדיו ואל תהיו ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרות אל חסר אמונה כי אם מאמין:²⁸ ויען תומא ויאמר היבשה והוא מלאה דגנים גודולים מאה וחמשים אליו אדרני ואלה:²⁹ ויאמר אליו ישוע יען ראיית ושלשה ולא נקרעה המכמרות אף כי רבים היו:
את האמנת אשורי המאמינים ואינם ראים:³⁰ ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם והנה נם אחרות אחרים רבים עשה ישוע לעני אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אותו מי תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:³¹ אך אתה כי ידעו אשר הוא האדון:¹³ ויבא ישוע אלה נכתבו למען תאmino כי ישוע הוא המשיח ויקח את הלוחם ויתן להם וגם את הדנים:¹⁴ בן אליהם ולמן יהיו لكم המאמינים חי עולם וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחריו קומו עם המתים:¹⁵ ויהי אחרי
בשמו:

21 ויהי אחרי כן ויסוף ישוע הנלות אל אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהבarti יותר מалаה ויאמר אליו כן ארני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי:¹⁶ ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהבarti יותר ויאמר אליו כן ארני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג אתה צאנו:¹⁷ ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהבarti יותר ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשליית התאהבarti ויאמר אליו ארני אתה כל רעה את צאנו:¹⁸ אמן אני אמר לך בהיותך ציר לימי אתה חנרת את עצמך ותליך אל אשר חפצת ודינה כאשר תיקון ופרשת בפיק ואחר יחרך ונשך אל אשר לא תחפץ:¹⁹ וכל זאת דבר לרמזו על המיטה אשר יכבד בה את האדון ויהי ככלותך לדבר ויאמר אליו לך האדון וייחנרג את מעילו כי עירום היה ויתנפלו אחריו:²⁰ ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הליך אחריהם הוא הנפל על לבו

בעת הסעודה ונגש שאל אדני מי הוא זה אשר ימסך : 21 ויהי בראות אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא : 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד וכי מה לך וליאת אתה לך אחורי : 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד וכי מה זה לך : 24 זה הוא התלמיד המעד על אלה ואשר כתוב כל זאת וידענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אהשבה כי גם העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו

אמן :

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ירדה מאת האלים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבعلה:
ואשמע קול נדול מן השמים לאמר הנה משכן אללים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלים יהוה אתם אליהם:
(חזון יוחנן 21:2-3)

חִזּוֹן יוֹחָנֵן

19

חרב חרדה להכות בה את הגנים והוא ירעם
שבט ברזל והוא דרך פורתין חמת אף אלקי
הצאות: ¹⁶ וועל בנדו ועל ירכו כתוב שם מלך
המלכים ואדני האדנים: ¹⁷ וארא מלאך אחד
עמד בשמש ויצעק בקול נдол ויאמר אל צפור
כל כנף אשר תעוף במROOM הרקיע באו והאספו
על זבח האללים הנдол: ¹⁸ ואכלתם בשר
מלכים ובשר שרוי אלפיים ובשר נבורים ובשר
סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורדים ועבדים
הקטנים עם הנدولים: ¹⁹ וארא את הحياة ומלאכי
הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם
הרכיב על הסוס ובכזבאו: ²⁰ ותתפש ה החיים
ונביא השקר אתה אשר עשה אותן אותן לפני
אשר הידיח בהן את נשאי תוו ה החיים והמשתוחים
לצלמה וחיים השלכו שנייהם באם האש העבר
בנפרית: ²¹ (Limnē Pyr g3041 g4442) והנסארית נהרגו
בחרב היוצאת מפי הרכיב על הסוס וכל העוף
שבעו מבשרם:

20   **וְאֶרְאَ مֶלֶךְ יֹרֶד מִן הַשָּׁמָיִם וּבִידֵו**
דבריו אליהם: ¹⁰ ואפל לפניו רגליו להשתחות מפתח התהום וכבל נдол: ¹² (Abyssos g12) **וַיַּתְפַּשׂ**
לו ויאמר אליו ראה אל תעשה ואת עבר כמוך את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא
אני וחבר לך ולאחר אשר להם עדות ישוע השטן ויאסרו לאלף שנים: ³ יוישליךם בתהום
השתחו לאליהם כי עדות ישוע היא רוח ויסגר בערו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד
הנבואה: ¹¹ וארא את השמים נפתחים והננה את הנינים עד כלות אלף השנים ואחריו כן יתר
סוס לבן והרכיב עליו נקראナンן ואמותיו ובצדק **לזמן מצער**: ¹⁴ (Abyssos g12) **וְאֶרְאָ** כסאות וישבו
הוא שפט ולחם: ¹² ועינוו לבת אש ועתירות עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרגונים
הרבה על ראשיו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע על עדות ישוע ועל דבר האללים ואשר לא
איש כי אם הוא לברור: ¹³ והוא לבוש בלבוש השתחו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תורה
מאדם בדם ושמו נקרא דבר האללים: ¹⁴ על מצחיהם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו
וכבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים עם המשיח אלף שנים: ⁵ ושאר המתים לא
מלבושים בגדי בוץ לבן וטהור: ¹⁵ ומפני יצאה קמו לחיים עד כלות אלף שנים זאת היא

התהיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלים אשר חלקו לקום בתקופה הראשונה באלה לא יהיה אתם אלוהים: 4 ומזה אליהם כל דמעה ישולט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים מעיניהם והמות לא יהיה עדר גם אבל וזעקה ולמשיחו ומלךו אותו אלף שנים: 7 ואחריו כלות וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5 ויאמר אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא הישב על הכסא הנסי עשה הכל חדש ויאמר אליו להרlich את הנינים בארבע כנפות הארץ את נוג כתבי כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 6 ומגון ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול ויאמר אליו היה נהרות אני אלף והתו הראשיים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מהנה והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנים: הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת 7 המנץח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים האלים מן השמים והאכל אתם: 10 והשטן והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכוי הלב ואשר אשר הדרכם השליך באמג אש וגפרית אשר איןם מאמנים והמנאלים והמטרחים והזונים שם נם ההיה ונביא השק ויסרו יומם ולילה חלקם יהיה באמג הבער באש וגפרית אשר לעולמי עולם: 11 (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)

וארא כסא לבן ונגדל ואת הישב עליו אשר הוא המות השני: 12 Limnē Pyr g3041 g4442 ויבא אליו מפני נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 13 אחד משבעת המלכים הנשאים שבע קמדות וארא את המתים הקטנים עם הגמדים העמידים המלאות שבע המכות האחרנות וידבר אליו לפני הכסא וספרים נפתחים ופתח ספר אחר לאמר בא וארא את הכלאה אשת השה: 10 אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי ויליכני ברוח על הר נגדל ונגה ויראי העיר הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את הנדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו מאת האלים: 14 בו ווש לה כבוד אלהים ואור איש איש כמעשיהם: 14 והמות והשאול נגההocabן יקרה מادرocabן ישפה המבתקת השלכו באמג האש והוא המות השני: 12 (Hadēs g86) בעין הקרח: 15 וכל איש אשר לא נמצא ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר כתוב בספר החיים השליך באמג האש: 13Limnē Pyr g3041 g4442 מלכים ושמות כחובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה

Pyr g3041 g4442

21 וארא שמים חדשים ואرض חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדש ירדת מאת האלים מן השמים נכמה ככליה המקשחת לבعلה: 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכנן אלהים עם בני האדם כרתבה וימוד את העיר בקנה המדה שנים עשר

אלף ריש ארכה ורחבה וקומה שווים המה: יאר להם וימלכו עד עולם עולמים: ^{וְיָאֵר לְהֶם וַיִּמְלֹכוּ עַד עֲוָלִים עֲוָלִים}¹⁶ 6 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבעה ויאמר אליו הדברים האלה אמתים ונאמנים הם אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך: ויהוה אלה הנביאים הקדשים שלח את מלאכו ¹⁷ ובני חומתה ابن ישפה והעיר זהב מופע להראות את עבדיו את אשר היה והוא מהרהה: רומה לוכזיות זכה: ¹⁸ ומוסדות חומת העיר ¹⁹ הן בא מהר אשדי השמר את דברי נבות מרוצחות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה הספר הזה: ²⁰ ואני יוחנן הוא הדראה אלה והשמע השני ספר השלישי שבו הרביעי ברקח: ²¹ ויהיו כשמי וכבראות ואפל לפני גנלי המלאך החמישי יהלם השמי אדם השביעי תרשיש אשר הדראני את אלה להשתחות לו: ²² ויאמר השמנינו שהם התשיעי פטירה העשירי נפק אחד אליו ראה אל תעשה זאת כי עבר כמור א נכי העשר לשם שנים העשר אהלהה: ²³ ושנים וחבר לך ולאיך הנביאים ולשמרים את דברי עשר השעריהם הם שתים עשרה מרגליות כל הספר הזה לאלהים השתחות: ²⁴ ואני אמר אליו שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב אל תחחת את דברי נבות הספר הזה כי קרוב מופיע כוכובית בהירה: ²⁵ והיכל לא ראייה בה המועד: ²⁶ החומס יוסיף להמס והטמא יוסיף כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה: ²⁷ להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף והעיר אונגה צריכה לאור המשמש ולגנה הירח להתקשרות: ²⁸ והנני בא מהר ושכרי אתי לשלים כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה: ²⁹ לכל איש כמעשו: ³⁰ אני האלף והתו הראש והנויים ילכו לאורה ומלאי ארץ מבאים כבודם והסופ' הראשון והאחרון: ³¹ אשדי העשם את ותפארתם אלה: ³² וושעריה יומם לא יסגרו כי מצתו לעmun תהיה ממשלת בעץ החיים ובאו לילה לא יהיה שם: ³³ והביאו בה כבוד הגוים הירחה דרך השעריהם: ³⁴ ומחוץ לה הכלבים ותפארתם: ³⁵ ולא יבוא בה כל טמא ועשה והמכשפים והונים והמרצחים ועבדיו האלילים תועבה ושכר כי אם הכתובים בספר החיים וכל אהב שקר ועהו: ³⁶ אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקhalות של השה:

אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: ³⁷ והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוּא והחפץ יקח מים חיים חנים: ³⁸ מעיד אני בכל השמע דברי נבות הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עלייו אלהים את המכות הכתובות בספר הזה: ³⁹ ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע אלהים עבדיו ישרתחו: ⁴⁰ ומה יראו את פניו ושמו על מצוחותם: ⁴¹ ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא אני בא מהר אמן באה נא האדון ישע: ⁴² חסך

22 ^{וַיַּרְאַנִי נָחַל שֶׁל מִים חַיִים זֶק מִבָּהִיק כְּעֵין}
הקריח יצא מכסא האלהים והשה: ² ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים عشر כי מידי חדש בחדרו יתן את פריו ועליה העץ לרופת הגוים: ³ וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: ⁴ ומה יראו את פניו ושמו על מצוחותם: ⁵ ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא

אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים

אמן :

פסוקים 66

ברית at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

בראשית 8:9 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אטו לאמר: 9:9 ואני הנה מקיים את בריתך אתם ואת זרכם אחריכם: 10:9 ואת כל נפש החיים אשר אתם בעוף בבבמה ובכל חיות הארץ אתם מכלי יצאי התבהה לכל חיות הארץ: 11:9 והקמותו את בריתך ולא יכרת כל בשור עדר ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12:9 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן בין בני ובניכם ובין כל נפש החיים אשר אתם לדורות עולם: 13:9 את קשתי נתתי בענן והוותה לאות הברית בין ובין הארץ:

שמות 13:14 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראותם את מצרים היום לא תסיפו לראותם עוד עד ערד עולם: 14:14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרירון:

ויקרא 26:20 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי:
במדבר 24:6 יברך יהוה וישמך: 25:6 יאר יהוה פניו אליך ויחנק: 26:6 ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום:

דברים 18:18 נביא אקים להם מקרוב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצנו: 19:18 והיה האיש אשר לא ישמע אל דבריו אשר ידבר בשמי אני אדרש מעמו:
יהושע 1:7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צורך משה עברי אל תסור ממנו
ימין ושמאל למן תשכילד בכל אשר תלך: 8:1 לא ימוש ספר התורה זהה מפיך והנית בו יומם
ולילה למן חשמר לעשות ככל הכתוב בו כי או חצליה את דרכך ואז תשכילד: 9:1 הללו
ציוויתך חזק ואמץ אל הארץ ולא תחת כי עמד יהוה אלהיך בכל אשר תלך:

שופטים 7:2 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחרי
יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדרול אשר עשה לישראל:

שמואל א 16:7 ויאמר יהוה אל שמו אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתו ידו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב:

שמואל ב 22:7 על כן נדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתק בכל אשר שמענו באונינו: מלכים א 3:2 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר חפנה שם:

מלךים ב 19:22 יعن רך לבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי להיות לשם ולקלה ותקרע את בנדייך ותבכה לפני וنم אני שמעתי נאם יהוה:

ישעה 6:9 כי ילד ילד לנו בון נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור אביך שר שלום 9:7 למropa המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו להכין אתה ולסעדתם במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:

ירמיה 4:1 ויהי דבר יהוה אליו אמר 5:1 בטרם אצורך בכתן ידעתיך ובטרם יצא מרחם הקדשיך נביא לנוים נתихך 6:1 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נער אנכי: 1:7 ויאמר יהוה אליו אל תאמיר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר 8:1 אל תירא מפנייהם כי אterrani להצלך נאם יהוה 9:1 וישלח יהוה את ידו וינגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דבריך בפי 10:1 ראה הפקתיך היום הנה על הנויים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביר ולהחרוס לבנות ולנטוע:

יהוקאל 26:36 ונתתי לכם ללב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם ללבبشر 27:36 ואת רוחיכם אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלויכם ומשפטם תשמרו ועשיתם:

הושע 6:6 כי חסך חפצתי ולא זבח וידעת אלהים מעלה:

ויאל 28:2 והיה אחורי כן אשפוך את רוחיכי על כלبشر ונבאו בנים ובנותיכם זקניכם חלומות יחלמו בחוריכם חזונות יראו 29:2 ונם על העבדים ועל השפותם ביום ההמה אשפוך את רוחיכי 30:2 ונתתי מופתים בשםיכם ובארץ דם ואש ותימרות עשן 31:2 המשמש יהפך לחשך והירח לדם לפניכם יodayה הנדול והגורא 32:2 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה וברידים אשר יהוה קרא:

עמוס 24:5 ויגל כמים משפט וצדקה כנהל איתן:

עבדיה 15:1 כי קרוב יום יהוה על כל הנויים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישיב בראשך: יונה 6:2 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברוחיה בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהיך: 7:2 בהחטף עלי נשפי את יהוה וכחטי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדרש 8:2 משמריהם הבלתי שוא חסדם יעוזו 9:2 ואני בקהל תורה אובה לך אשר נדרתי אשלה יושעתה ליהוה:

מיכח 8: הניד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מכך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך:

נחום 2: אל קנוֹא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביך: 3:1 יהוה
ארך אפים וגדרות כח ונכח לא נינה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:

חבקוק 17:3 כי תאהנה לא תפרחה ואני יבול בנפניהם חשש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גור
מלך צאן ואני בקר ברפתים: 18:3 ואני ביהוה אעלזה אגיליה באלהי ישע: 19:3 יהוה אדני
חיליו יושם רגלי כאיות ועל במותי ידרכו לנצח בנינויו:

צפניה 17:3 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבותו ניל עלייך
ברנה:

חנוי 4:1 העת לכם לשבת בכתיכם ספונים והבית הזה הרב: 5:1 ועתה כה אמר יהוה
צבאות שמו לבככם על דרכיכם: 6:1 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואני לשבעה שתו ואני
לשכחה לבוש ואני לחם לו והמשתכר משתכר אל צורך נקוב: 7:1 כה אמר יהוה צבאות שמו
לבככם על דרכיכם:

זכריה 10:12 ושפכתי על בית דודך ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבטטו אליו את אשר
דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:

מלאכי 2:4 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק:
3:4 ועסתם רשעים כי היו אפר תחת כפות רגליך ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות:
תהילים 1:23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2:23 בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני:
3:23 נפשי ישבוב ינתני במעגלי צדק למן שמו: 4:23 גם כי אלך בニア צלמות לא אירא רע כי
אתה עמרי שבתק ומשענתק המה ינחמוני: 5:23 תערך לפני שלחן ננד צרכי דשנת בשםך ראשינו
cosa רודה: 6:23 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חייו ושבתו בבית יהוה לארך ימים:

איוב 25:19 ואני יידעת נאלו חי ואחרון על עפר יקום:

משלי 5:3 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: 6:3 בכל דרכיך דעתך והוא ישר
ארחותך:

רות 16:1 ותאמר רות אל חפני כי לעובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהיך: 17:1 באשר תموתי אמות ושם أكبر כה יעשה יהוה לי וככה יסיף
כי המות יפריד ביני ובינך:

שיר השירים 4:2 הביاني אל בית היין ודנלו עלי אהבה:

קחלה 10:3 רأיתי את העני אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 3:3 את הכל עשה יפה בעתו נם את העולם נתן בלבם מבלתי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים בראש ועד סוף:

איכה 21:3 זאת אשים אל לבי על כן אוחיל: 22:3 חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמיו:
23:3 חדשים לבקרים רבבה אמונהך:

אסתר 14:4 כי אם החרש תחריש בעת הזאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים מקומ אחר ואת ובית אביך האבדו ומני יודע אם לעת כזאת הנעת למלכות:

דניאל 16:3 ענו שדרך מישך ועבד לנו ואמרין למלך נבוכדנצר לא חשחין אנחנו על דנה פתגמ לחתבותך: 17:3 הן איתי אלהנא די אנחנו פלחין יכול לשיזובותנא מן אותן נורא יקדתא ומן ירך מלכא ישוב: 18:3 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם הרבא די הקיימת לא נסנד:

עורא 10:7 כי עזרא הכהן לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעשת וללמוד בישראל חוק ומשפט:
נחמיה 3:6 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה נדולה אני עשה ולא אוכל לרדה למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם:

דברי הימים א 17:29 וידעתו אלהי כי אתה בבחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמד הנמצאו פה רأיתי בשמה להתנדב לך:

דברי הימים ב 14:7 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם יופלו ויבקשו פני וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואسلح לחטאיהם וארפָא את הארץ:

מתיו 18:28 ויגש יושע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטן בשמי ובארץ: 19:28 לכו ועשו לתלמידים את כל הגנים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: 20:28 ולמחרם אתם לשמר את כל אשר צויתו אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן: (g165 g166)

مارك 14:1 ואחריו אשר הסניר יודנן בא ישוע הגליליה וקרא את בשורת מלכות האלים לאמր:
15:1 מלאה העת והנעה מלכות האלים שבו והאמינו בبشורה: 16:1 ויהי בהתחלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי ארו שמעון פרשים מצודה ביום כי דיןיהם היו: 17:1 ויאמר אליהם ישוע לכו אחורי ואשיםכם לדיני אנשים: 18:1 ויעזבו מהר את מכמרתויהם וילכו אחורי:

ליקס 18:4 רוח אדני עלי יען משחathi לבשר ענים:

גון 16:3 כי ככה אהב האלים את העולם עד אשר נתן את בנו את ייחרו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יהיה חי עולמיים: (g166 g167) 17:3 כי האלים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם:

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים 1: ויאמר אליהם לא لكم לרעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו:
8: אבל תקבלו נבורה בכוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון
ועד קצה הארץ :

אל-חרומים 32:11 כי האלים הסניר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם : (eleēsē g1653) מה
עמק עשר חכמת אליהם ועשר דעתו משפטינו מי יחקר ודרך מי ימצא : 34:11 כי מי תכח את רוח
יהוה ואיש עצתו יודענו : 35:11 או מי הקדרמו וישלם לו : 36:11 הלא הכל ממננו והכל בו והכל

אליו אשר לו הכבד לעולמים אמן : (aiō g165)

הראשונה אל-תקורניטים 9:6 הלא ידעתם כי הרשעם לא יירשו את מלכות האלים אל התעו
את נפשותיכם לא חזום לא עבדי אליוים לא המנאים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר :
10:6 לא הנבאים ולא בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הנולנים כל אלה לא יירשו את
מלכות האלים : 11: וכאלה לפנים הי מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם
בשם האדון ישוע וברוח אלהינו :

השניות אל-תקורניטים 17:5 ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל
נחייה מחדש : 18:5 והכל מטה האלים המרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
הרצוי : 19:5 ענן אשר אליהם היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
וישם בנו את דבר הרצוי : 20:5 لكن مليיצי המשיח אנחנו וכאלו האלים מזהיר אתכם על ידינו
נקש מכם בעיד המשיח התרצו נא אל האלים : 21:5 כי את אשר לא ידע חטא את זה עשה
לחטא את בעידנו למען נהיה בו אנחנו לצדקה אליהם :

אל-תגולטים 6:1 מהה אני כי סרחת מהר מאחריו הקרא אתכם בחסド המשיח אל בשורה זרה:
7:1 והיא אינה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפוך את בשורת המשיח :

אל-האפסים 1:2 גם אתם המזומנים לפנים בפשעים וחטאיכם : 2: אשר התהילכתם בהם לפני
דור העולם זהה כרצון שר ממשלה האוויר והוא הרוח הפעל כתבת בני המרי : (aiō g165) 3:2 וגם
 אנחנו כלנו בתוכם הילכנו לפנים בתאות הבשר לעשו חפציכי בשרנו ומחשובותינו ונהי אך בני
רנו בטבענו כאשר בני אדם : 4: אבל האלים המלא רחמים ברב אהבותו אשר אהב אותנו :
5:2 אחרי הייתנו מותים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם : 6:2 וייערנו אותו אף הוшибנו
במרומים במשיח ישוע : 7:2 להראות בדרות הבאים את נדלת עשר חסדו בטובתו עליינו במשיח
ישוע : (aiō g165) 8:2 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם הייתה זאת כי מטה האלים
היא : 9:2 לא מtopic המעשימים שלא יהלל איש : 10:2 כי פעל אליהם אנחנו נבראים במשיח ישוע
למעשים טובים אשר הכנין האלים מקדם למען נתהלך בהם :

אל-הפלפיים 7:3 אך הירנות האלה כלון חשבתי לי לחסרנות למען המשיח : 8:3 וגם עודני
חשב את כלן לחסרון לעמת מעלה ידיעת ישוע המשיח אドני אשר בעבורו חסרתי את נפשי

מכל אלה ואחובם לסחי להרוויח את המשיח ולהמצא בו: 9:3 ולא תהיה לי צדקה מותק
התורה כי אם באמונה המשיח הצדקה הבאה מата האלים באמונה:

אל-הקוּלִסִים 15:1 והוא צלם האלים הנעלם ובכור כל נברא: 16:1 כי בו נברא כל אשר
בשמי ואשר באرض כל הנרא וכל אשר איןנו נראה הן כסאות ומושבות הן שרות ורשויות
הכל נברא על ידי ולמענהו: 17:1 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18:1 והוא ראש נוף העדה אשר
הוא ראשית ובכור מעם המותם למען יהה הראשון בכל: 19:1 כי כן היה הרצון לשכנן בו את
כל המלא: 20:1 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר
באرض הן אשר בשמי:

1 סלוניים 1:4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדרניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך
לכם להתחלה ולמצא חן בעיני האלים בן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2:4 כי ידעתם את המצוות
אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3:4 כי רצון האלים הוא קדרתכם אשר תתרחקו מן החנויות:
4:4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5:4 ולא בתאות ומה כדרך הנזירים אשר אינם
ידעים האלים:

2 סלוניים 6:3 והננו מצוים אתכם אחיהם בשם אדרניינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש
דרכו ואינו מתחלק על פי הקבלה אשר קיבל מאתנו: 7:3 הלא ידעתם אף אתם איך עליהם
להתחALK כמננו כי לא נהנו דרך מעות בתוככם: 8:3 נם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביניעה
ותלה לילה ויום דינו עמלים לבלהו להיות לאיש מכם למשא: 9:3 לא בעבור شيئا לנו
הרשota לזוatta כי אם לחתת אתנו לכם למופת לכלת בעקבותינו: 10:3 כי נם בהיותנו אצלכם צוינו
אתכם לאמור מי שלא ירצה לעבד נם אוכל לאiacל:

1 טימוטי 1:2 ועתה קדם כל דבר אבקש מכם לשאת תפנות ותחנונים ובקשות ותודות بعد
כל בני אדם: 2:2 بعد המלכים וככל השליטים למען נחיה חי השקט ובטע בכל חסידות וישר:
3:2 כי כן טוב ורצוי בעיני אלליםמושיענו: 4:2 אשר חפכו שיוושו כל בני האדם ויונעו להכרת
האמת: 5:2 כי אחד הוא האלים ואחד הוא העמד בין אללים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח
ישוע:

2 טימוטי 8:2 זכור תוכך את ישוע המשיח הנערמן המותם אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתתי:
9:2 אשר בעבורה אני נשא רעה עד למוסרות כעשה על אבל דבר האלים איןנו נאסר:
10:2 ועל כן אסכל את כל למען הבחרים למען ישינו גם מהה את התשועה במשיח ישוע עם

כבד עולמים : (aiōnios g166)

אל-טיטוס 11:2 כי הופיע חסר אללים להושיע את כל בני האדם: 12:2 וליסר אתנו אשר נתעב
הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה ב贊יות ובצדקה ובחדירות : (aiōn g165) ונחכח לתקוה

המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הנדרול ומושיענו ישוע המשיח: 14:2 אשר נתן את נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סגלה הוריז במעשים טובים:

אל-פילימון 3:1 חסד لكم ושלום מאת אלhim אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 4:1 מודה אני לאלהי בכל עת בהזיכרי אתך בתפלותי: 5:1 אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בר לאדניינו ישוע ולכל הקדושים: 6:1 למען אשר האמץ התחרבות אמונהך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: 7: כי שמה נדולה ומהמה יש לנו באהבתך באשר היה רוחה למשיח הקדושים אחוי על יידך:

אל-העברים 1:1 האלים אשר דבר מוקדם פעמים רבות ובפניהם שנים אל אבינו ביד הנבאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: 2:1 אשר נתנו לירוש כל גומ עשה בידו את העולמות: 3:1 והוא זהה כבומו וצלם ישותו ונושא כל בדבר נברתו ואחריו עשתו בನפשו טהרת חטאינו ישב לימין הנדרלה במרומיים:

יעקב 16:1 אל תטע אחיך אהובי: 17:1 כל מהנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שני אין עמו: 18:1 הוא בחפותו ילד אותנו בדבר האמת להיווננו כמו ראשית בכורי יצורי:

הראשונה לפטרוס 18:3 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעיד הרשעים בקרב אותנו אל האלים הומת לפני הבשור ויחי בروح:

השנית לפטרוס 3:1 כאשר נברתו האלהית נתנה לנו אתה כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו כבומו וחילו: 4:1 אשר בהם נתנו הבתחות נדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידך חלק בטבע אלהים ב悍לכם מכך התחאה אשר בעולם:

הראשונה ליווחנן 1:2 בני הני כתוב אליכם זאת לבלי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מלאץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2:2 והוא כפרה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי גם על חטא את כל העולם:

השנית ליווחנן 1: כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח:

השלישית ליווחנן 4: אין לי שמה נדולה מלשם את אשר בני יהלכו באמת:

יהוּקָה 3:1 אהובי בהשדרתי לכתוב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרוכם במכות אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4:1 כי התגנו לבודא מקצת אנשים הכתובים מאו למשפט זהה אנשי רשות ההפכים את חסר אלהינו לזומה וכפרים באלים המשל היהיד ואדניינו ישוע המשיח:

חזה יוחנן 19:3 אני את כל אשר אהב אוכיהם ואיסרם לכון תשקר ותשוב. הני עמד לפתח ודפק
והויה כי ישמע איש לccoli ופתח הפתחה אבוא אליו לסייע עמו והוא עmedi : 21:3 המנצח אתנו
לשבת אותו על כסאי כאשר נצחתי נם אנכי ושב את אבי על כסאו : 22:3 מי אשר אוזן לו ישמע את
אשר הרוח אמר לקהלות :

מִדְרֵיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

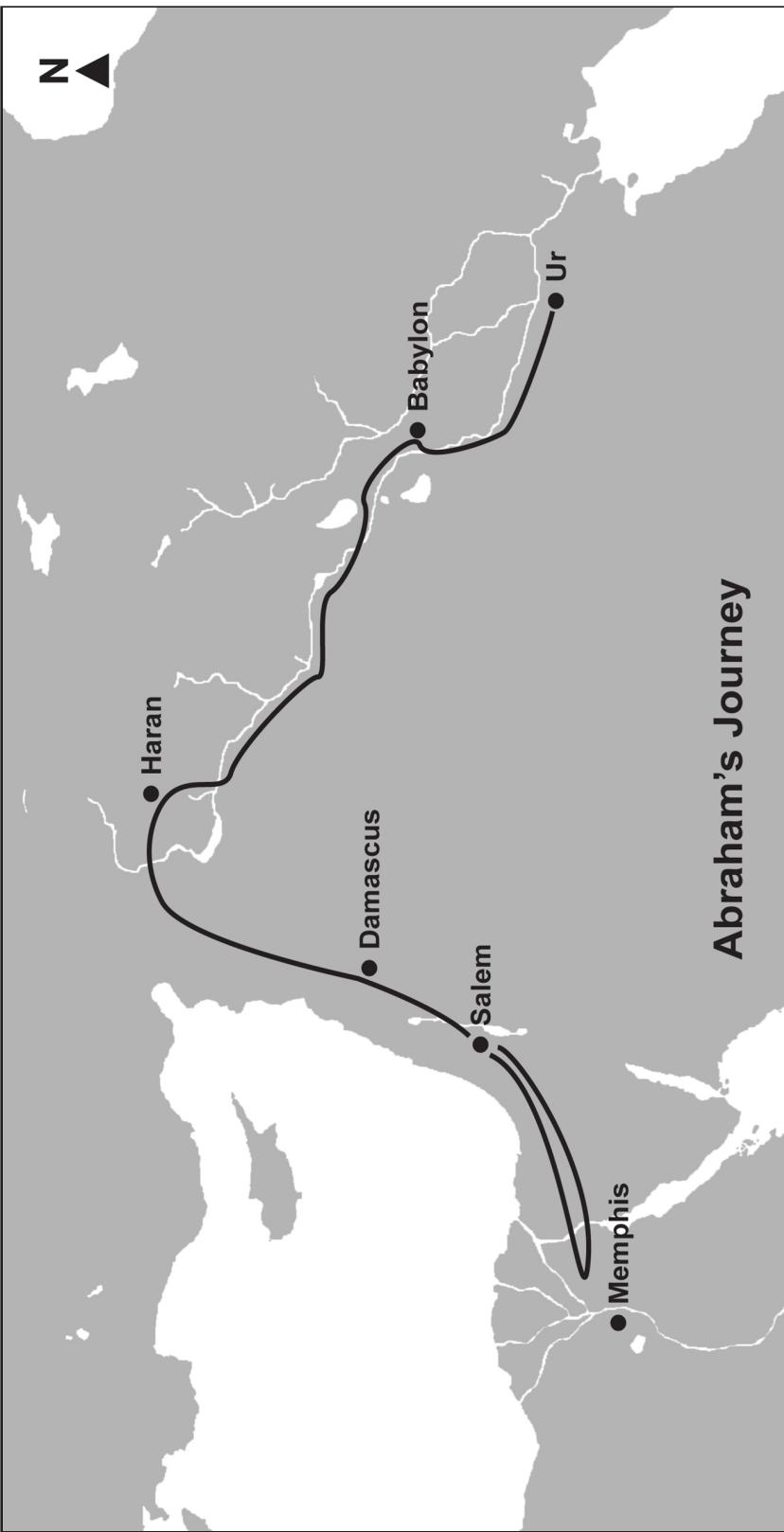
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

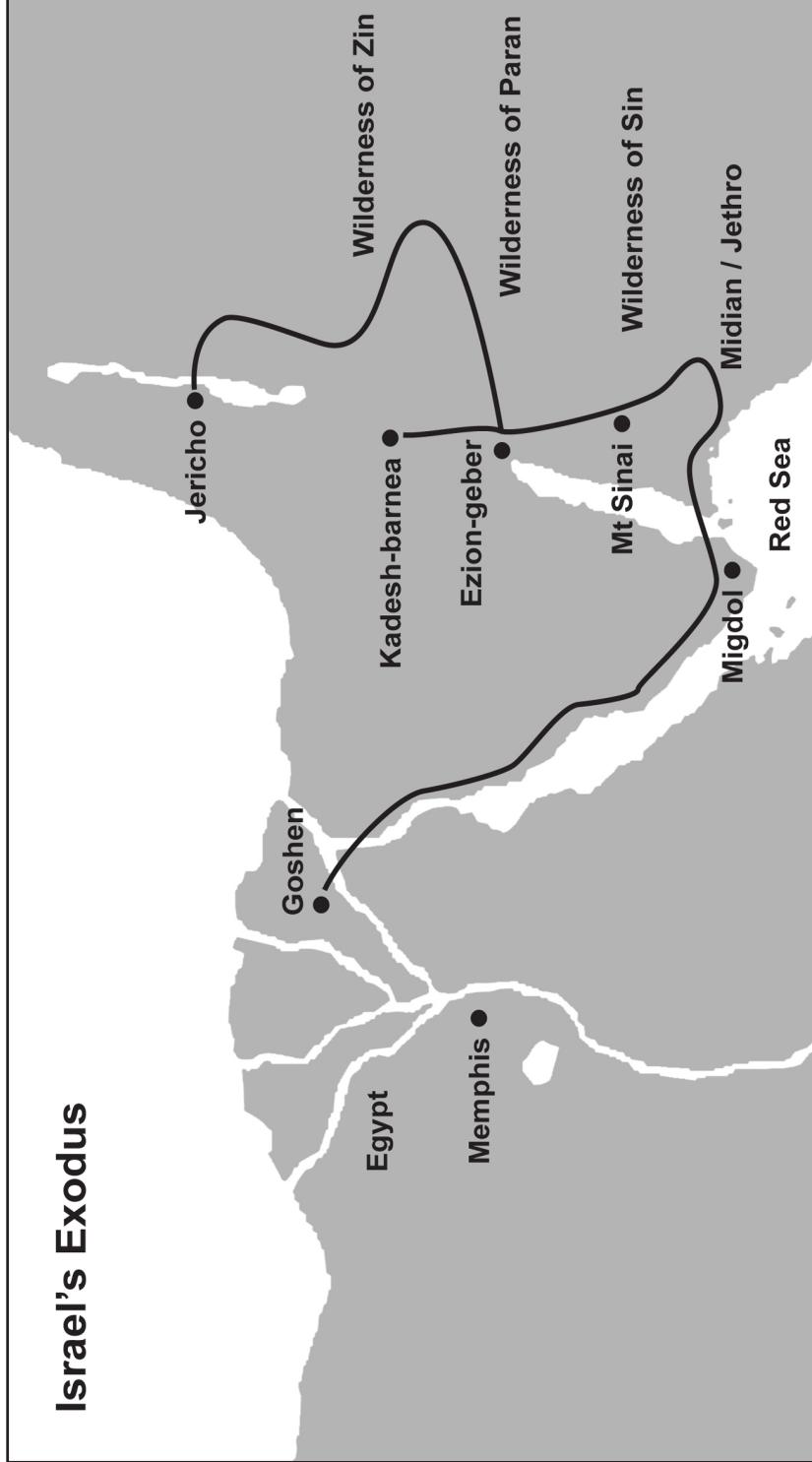
Abraham's Journey

באמונה שטע אברהם אשר נקד ללבת אל הארץ אשר ירשנו ויאלא עד אחד יבוא - (אל-תנקרם) 11:8

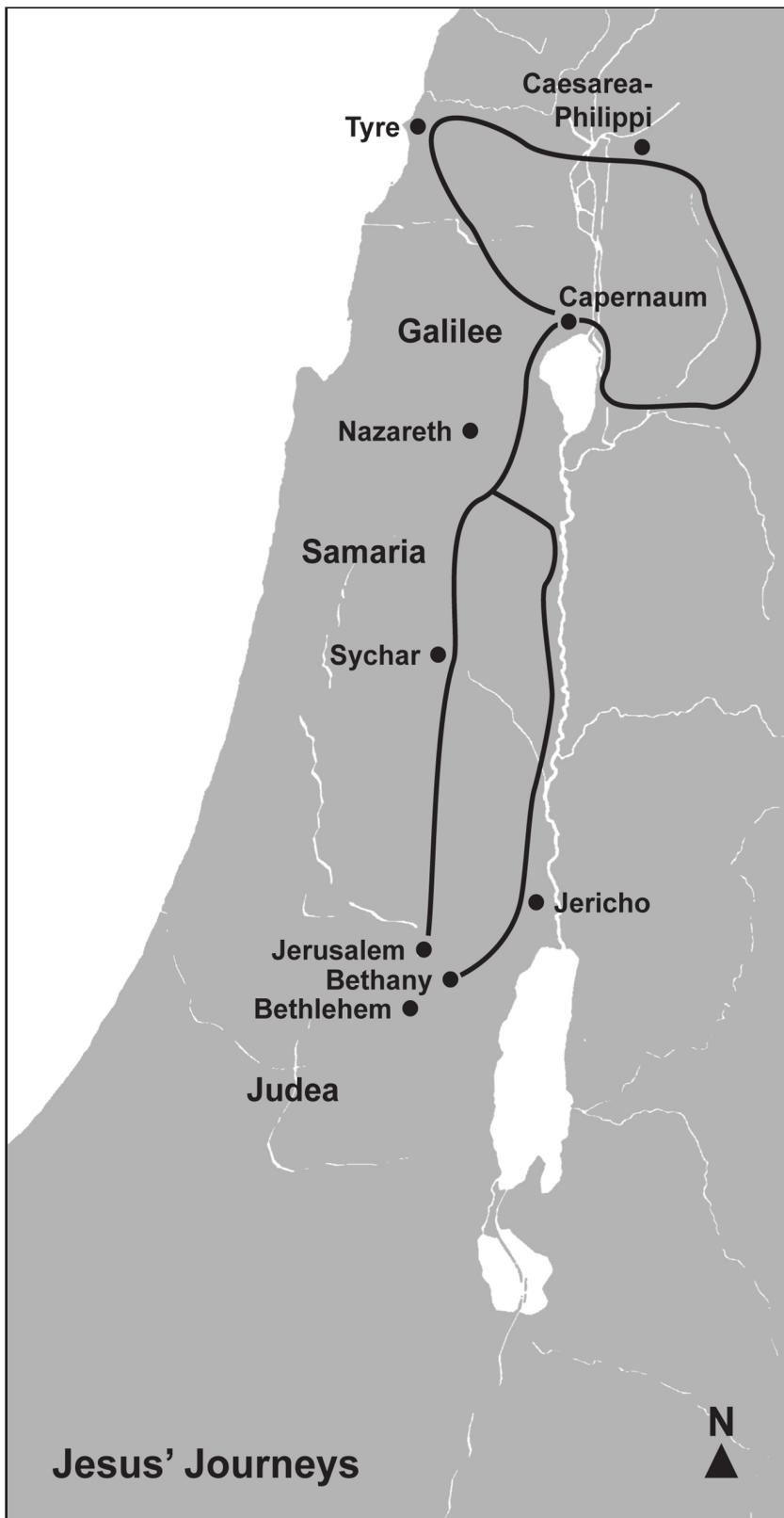
Israel's Exodus

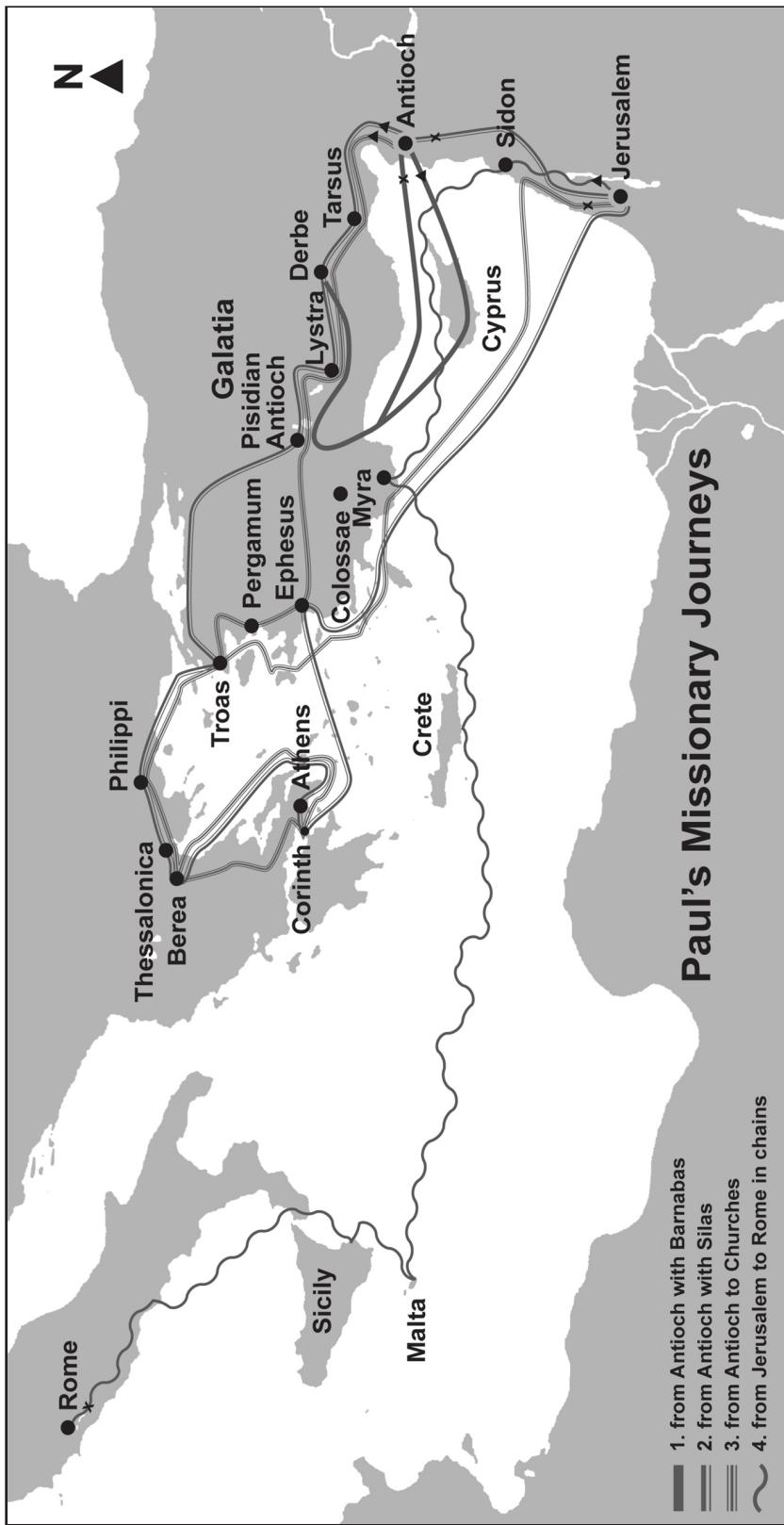
N ▲

ויהי בשלוח פרעה את דבש ולא נרתם אל תרדים דרך ארץ פלשתים כי קרוב דהא כי אמור אליהם פון גנום בר אחים מלתבה ושבו מצרימה : (שמות 13:17)

בָּרוּךְ תִּהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת נַשְׁמָתֵנוּ שְׁמָר לְךָ תְּהִלָּתֵנוּ אֵת נְפִילָתֵנוּ כִּי תְּהִלָּתֵנוּ בְּנֵי צִדְקָה - (10:45 פָּנָים)

Paul's Missionary Journeys

(1.1. משלחתו של פאולוס מנברלה לברשות אליהם : - אֶל־תְּרֵנוֹת)

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

עֶצֶח

עֲבָרִית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

לכדו ופישו להרגלנים אטכל הנינים וטבלתם אטם לשם האברתון רוחה דרכש: - (מריוו 28:19)

